

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehňává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 41.

Sobota (Saturday) 12. 10. (October) 1985

Vladimír Neuwirth (Frankfurt)

K 175. VÝROČÍ NAROZENÍ KNĚZE A SPISOVATELE FRANTIŠKA DOUCHY

I když toto výročí pilného osvětového pracovníka, vlasteneckého kněze, spisovatele a pečlivého překladatele ze 14 různých jazyků připadlo už na letošní 31. srpen - (narodil se 31.8.1810 v Praze) dostáváme se v H.N. k uveřejnění Neuwirthova článku o jeho zásluhách o naši literaturu teprve dnes, protože o místo na první stránce si „žadonily“ jiné současné aktuality. Na duchovního velikána - kněze Františka Douchu jsme si však vzpomněli již loňského roku 3. listopadu, kdy uplynulo sto let od jeho smrti. Pak jsme si ale uvědomili, že 175. výročí jeho narození bude stejně důležitým datem, zvláště když k tomu připojíme alespoň zmínku, že 30. srpna 1984 tomu bylo sto let, co se ve Slezsku narodil jiný zasluhující kněz a literární vědec, profesor Karlovy university Josef Vašica, k jehož životnímu dílu se vrátíme při jiné příležitosti.

★

Kněz, spisovatel a překladatel František Doucha se vzdor svému chatrnému zdraví dožil 74 let, která věnoval neúnavné práci (* 31.8.1810 v Praze a † 3.11.1884 také v Praze).

Kdybych měl stručně a zjednodušeně charakterisovat oba tyto muže - kněze, Douchu a Vašicu, řekl bych:

Profesor Vašica patřil mezi deset nejvýznamnějších kněží na poli české kultury 20. století; František Doucha patřil mezi deset nejvýznamnějších kněžských postav české kultury 19. století.

František Doucha se narodil v Karmelitské ulici na Malé Straně v Praze. Jeho otec byl řemeslníkem. František Doucha navštěvoval malostranské gymnasium a po studiu filosofie

studoval teologii na pražské teologické fakultě. Po vysvěcení na kněze r. 1834 působil jako kaplan v Petrovicích u Vysokého Chlumce. Zde se věnoval vedle horlivé kněžské činnosti sbírání slov a rčení pro Jungmannův slovník. Pro sbírku Erbenovu sebral tři sta národních písní. Po čtyřech letech namáhavé činnosti v duchovní správě musel být pro krčení onemocnět a pensionován. Od té doby pobýval v řadě šlechtických rodin, kde konal bohoslužby a věnoval se studiu, překládání a spisování. V r. 1848 našel malou světničku v minoritském klášteře u sv. Jakuba v Praze, kde trávil zpravidla zimní měsíce. Ostatní čas trávil na statcích svých šlechtických příznivců. V r. 1850 mu písařská křeč znemožnila psát pravíci. Proto se naučil psát levou rukou.

Doucha je pokračovatelem Jungmannovy lexikální, literární historické a překladatelské činnosti. Pro Jungmannův slovník sbíral lidová úsloví. Přispíval dále do česko-německého slovníku Franty Šumavského, Technologie Preslovy a do slovníků Špatného, Rankových a Kottova.

Velké jsou zásluhy Douchovy na poli české bibliografie. Do českých a německých časopisů psal zprávy o novinkách české literatury. Sbíral doplňky k Jungmannově Historii české literatury. Nejcennější jeho prací je Knihopisný slovník československý, aneb seznam knih, drobných spisů, map a hudebních věcí, vyšlých v jazyku národa československého od r. 1774 až do nejnovější doby (1865).

František Doucha je s Karlem Vinařickým (1803 - 1869) zak-

ladatelem české literatury dětské. Česká dětská literatura, která si v posledních desetiletích našla cestu do světa, má v něm svého otce. Pro děti se rozhodl psát po jedné malé příhodě. Viděl u jednoho knihkupce českého otce kupujícího pro svého syna německé dětské knížky, protože českých nebylo. Dětských knih napsal a vydal Doucha asi 80. Některé vyšly v několika vydáních. Řada z nich byla přeložena do němčiny a jiných jazyků.

Rozsáhlá je Douchova činnost překladatelská. Vedle jazyka mateřského znal Doucha čtrnáct jazyků. Překládal Danta, Petrarcku, Ariosta, Camoense, Calderona, Miltona, Byrona, Shelleyho, Thompsona, Puškina, Mickiewiczze, Herdera, Kleista, Huga, Dumase atd. Jaroslav Vrchlický charakterizoval jeho překladatelskou činnost: „Doucha byl po Jungmannovi první, který poznal důležitost cizí poesie pro nás a který toliko v rozšíření obzoru hledal sílu a rozvoj, a ne v úzkostlivém uzavírání se před cizinou zdí čínskou. Díky jeho znalosti jazyků moderních i jeho klasickému vzdělání byly mu otevřeny všechny poklady poesie cizí a on z nich čerpal neúnavně rukou stále otevřenou.“

Pozoruhodný je zájem Douchův o divadlo. Po více než třicet let nevynechal téměř jediného českého divadelního představení. Z jeho iniciativy se r. 1854 Sbor matiční rozhodl vydat překlad celého Shakespeara. V souborném vydání Shakespeareových dramát je devět překladů Douchových.

Doucha se věnoval rovněž literatuře náboženské. Nově přeložil Následování Krista od Tomáše Kempenského. Napsal řadu knih o náboženství a církevních dějinách; vydal knihy modliteb a písní, Manuale Ritualis Pragensis, Ministranci pro mládež atd. Byl spolupracovníkem dvou vydání Bible české (z r. 1851 a 1857), Dodatku k Řehákové Encyk-

Kněz František Doucha ve svých padesáti letech.

Kněz František Doucha se narodil v Praze před 175 lety (31. srpna 1810). Krátce po svém vysvěcení na kněze těžce onemocněl a už mu pak zdraví nikdy plně nesloužilo. Pražská arcibiskupská konsistoř jej proto nikdy neposlala do namáhavé duchovní správy, ale ustanovila jej zámeckým kaplanem v několika šlechtických rodinách, kde se mohl plně věnovat své spisovatelské a překladatelské činnosti. Hlavně chtěl pečovat o výchovu české mládeže, pro níž sepsal a vydal přes 80 obrázkových a veršovaných knih. (Sedmero skutků milosrdenství a j.) - Tehdejší pořadatelům oblíbených „Společenských besed“ se zavděčoval nejrůznějšími časovými deklamacemi a vlasteneckými kuplety. Česká literární historie jej však začala skutečně oceňovat až po vydání 1. svazku jeho „České poesie XIX. věku“. - Nejvíce však Doucha vynikl jako překladatel ze 14 různých jazyků, z nichž převáděl do češtiny nejvýznamnější díla cizích literatur, aby rozšířil úzký obzor tehdejšího českého čtenářstva na všesvětový. Na Douchův podnět vydala na př. Matice česká všechna Shakespeareova dramata, jejichž serií Doucha zahájil překladem dramatu „Život a smrt Richarda III.“ a „Romeo a Julie“. (Doucha sám přebásnil celkem devět Shakespeareových divadelních her.) - Trvalé ceny si však získal Douchův „Knihopisný slovník“, zahrnující českou literaturu od r. 1774 do r. 1863, a kterým navázal na Jungmannovu „Historii literatury.“

lopedii patristické a velkého Bradáčova Kancionálu svatojanského.

O další jeho činnosti stručně alespoň v několika větách. V r. 1845 začal vydávat básnické spisy Máchovy, „jehož směru hájil téměř jediný“. Vyšel pouze jeden sešit. Radil mladým básníkům. Pomáhal při vydávání čítanek. Sbíral knihy pro

Museum, kterému věnoval např. Husovu postilu. Napsal mnoho hesel do Riegrova slovníku naučného. Po dobu svého života přispíval svými články téměř do 40 časopisů.

Život Douchův charakterizuje nesmírná píle, chudoba a skromnost. V Knihopisném slovníku charakterizuje svou (Dokončení na str. 12)

Sloupek informací

o novém – západním tiskem a rozhlasem zcela ignorovaném – komunistickém nebezpečí na malém ostrově v Tichomoří, o vzrůstajícím politickém neklidu v Panamě, v Guatemale, v Bolívii a v Peru.

Nebezpečí v Tichomoří

Je to tragedie dnešní společnosti, že rozpozná nebezpečí až teprve když je zpravidla už pozdě. V Austrálii se poslední sobotu v září hrálo finále Viktoriánského fotbalu. Televize, radio a noviny až do omrzení mluvily a psaly o zápasu jako o největší události nikoliv týdne, ani měsíce, ale celého roku, zatímco pro australský národ životně důležité volby v Nové Kaledonii - francouzské kolonii - vzdálené 1400 km od australských břehů, zůstaly téměř bez povšimnutí. A to, co se o nich mluvilo v rozhlase i televizi a psalo v novinách v ničem nepřipomnělo jejich nebezpečný důsledek, který se může stát hrozbou Austrálii i Novému Zélandu.

Přes 60 % voličů zvolilo kandidáty, kteří si nepřejí odtržení od Francie. Pouze 35 % voličů, většinou domorodých Kanaků, hlasovalo pro separatisty. Ovšem, tito získali většinu ve třech řídcích obydlých volebních krajích. Za pozornost stojí, že vůdce politické strany „Kanak Socialist National Liberation Front“, Jean-Marie Tjibaou, ihned po volbách

arogantně prohlásil, že oněch 35 % hlasů volby vyhrálo, a že to je pozitivní krok pro odtržení Nové Kaledonie od Francie.

Tak překrucovat skutečnost a „balancovat“ čísla dovedou jenom marxisté. Proto je to jenom potvrzením, že revolucionář Tjibaou studoval dialektický materialismus, i když nepojmenoval svou stranu přímo „Komunistická strana Nové Kaledonie“; jeho „Socialistická národní osvobozovací fronta Kanaků“ je poslušná Moskvě. Jestli se marxistickým Kanakům podaří v budoucnu zmocnit se vlády na Nové Kaledonii můžeme se dočkat, že se tento nevelký, ale bohatý a strategicky důležitý ostrov stane sovětskou kolonií.

Austrálie i Nový Zéland mají labouristické vlády, které jsou ovlivňované marxistickou levicí, a proto nevidí nebo nesmí vidět hrozící nebezpečí z Tichomoří. Někteří jejich ministři připomínají tři takzvané „moudré opice“. Nevidí, neslyší a nemluví, či mluvit nesmějí. Příznačné je, že někteří levicově zaměřeni žurnalisté a reportéři, kteří by měli pravdivě informovat, očividně

straní rebelujícími domorodci, protože to vyhovuje jejich, tzv. pokrokářskému, ale přitom zcela nerealistickému myšlení.

J.A.N.

Náhla politická krize v Panamě?

Všichni „naslovovzatí“ znalci poměrů v zemích Střední Ameriky měli do nedávna za to, že klíčem ke zkomunizování všech zemí Střední Ameriky je skutečně Nikaragua a Salvador. Kdyby obě tyto země padly do moci komunistů, zkomunizování severně ležící Guatemaly by pak bylo otázkou několika měsíců. Odtud by pak snadno přeskočila „revoluční“ jiskra do po celé staletí hospodářsky zanedbávaného jižního Mexika, miliónový příval mexických uprchlíků by pak zavalil USA, jejichž vláda - s marxistickým hnutím na svých jižních hranicích by pak musila jednat rozhodně a zasáhnout do celého dění vojensky.

Středoamerickou jižní Kostariku a Panamu považovali totiž znalci politických poměrů v zemích Střední Ameriky za nejméně zranitelné a v teorii „padajících kostek domna“ za poslední na řadě. Nyní se však v Panamě - z čista jasna - přihodilo toto: panamský pro-washingtonský demokraticky zvolený prezident Barletta musil po jedenáctiměsíčním prezidentování najednou ze své funkce hlavy státu resignovat, aniž tomu byla v US tisku věnována nějaká zvláštní pozornost. Odstoupil prý proto, že neuspěl ve svém programu vládního šetření, aby splatil panamský zahraniční dluh 3.8 bilionu dolarů, který je v poměru na počet obyvatel jedním z největších na světě. Nejvíce však prezidentu Barlettovi uškodilo, že chtěl zahájit zcela nezávislé soudní jednání proti atentátníkům brutálně zavražděného byznysmena dr. Huga Spadaforoy, který obvinil panamského ministra obrany, všemocného generála Hutonio Noriega, z černého obchodování zbraněmi a drogami. Občané Panamy se domnívají, že panamská generalita byla proti jakémukoliv vyšetřování Spadaforovy vraždy, které by mohlo „zamířit“ do jejich řad, a proto musel prezident Barletta odstoupit. Jeho nástupcem se podle panamské ústavy stal zcela legálně dosavadní místopresident Delvalle, což Washington zcela uklidnilo. Ovšem, panamský lid je nespokojen se svou materiální situací, je ochoten bedlivě naslouchat radám kubánského revolucionáře Castra a tím se přik-

lání k myšlence, že „důvodem“ všech panamských problémů je „koloniální“ chování 40 tisíc Američanů, sídlících dosud v zóně Panamského průplavu.

Barlettovou resignací z presidentského úřadu Panamy se nynější panamská demokracie sice oslabí, ale panamská generalita se přesto asi dosud neodváží odpovědět na nebezpečí indoktrinace z Castrový Kubý vojenským pučem. Mají k tomu totiž i hospodářské důvody. Až příliš dobře si jsou vědomi toho, že i kdyby se vojenským pučem zmocnili vlády, nebyli by schopni provést všechny potřebné sociální reformy, nespokojený lid by se brzy bouřil, a protože by neměl co ztratit, houfně by se přidával ke Castrem připraveným a vycvičeným guerilům, kteří na Kubě čekají na vhodnou příležitost k zahájení „národně osvobozovacího boje“ v Panamě. Panamská generalita při tom bedlivě také pozoruje politicko-hospodářskou situaci v blízké jihoamerické Bolívii, nejhudší zemi celé Jižní Ameriky, kde dnes roční inflace dosahuje 14 tisíc procent, protože ceny jejích hlavních vývozních produktů - čínu a kávy - na mezinárodních trzích stále klesají a vnitropolitická situace Bolívie je nestálá. Levicové unie bolivijských horníků volají neustále po generální stávce proti hospodářským nevyhnutelným opatřením celonárodního „utažení opasků“ současného prezidenta Paz Estenssoro.

A přesto, že by se zdála současná hospodářská politická situace chudé Bolívie zralá k tradičnímu vojenskému převratu - (Bolívie jich měla během své 160 leté historie už celou stovku) - bolivijská armáda vyčkává a spíše než by „hazardovala“ vojenský puč, raději zatím podporuje všechna rozhodnutí demokraticky zvoleného prezidenta Paz Estenssoro. To přimělo i vojáky Panamy, aby respektovali dosavadního demokraticky zvoleného místopresidenta, který se stal nyní prezidentem Panamy, a nedělal vojenský puč. Ovšem, při tom všem by mělo být Washingtonu jasné, že v Moskvě jsou i za Gorbačova stále skloněni nad svými „plánovacími nákresy světové revoluce“ marxističtí kreslíři, kteří mění svoje plány podle dané situace okamžiku. Bude-li se jim zdát, že v Bolívii je situace k marxistické revoluci zralější než v Panamě, rychle „přehodí výhybku“ a začnou s guerilovou válkou v Bolívii!

Rudé nebezpečí i v Peru a v Guatemale.

Dnešní vojenský režim středoamerické republiky Guatemaly vyhlásil všeobecné volby na 3. listopad. Vyjde-li z těchto voleb většinová skupina schopná vytvořit stabilní vládu, dnešní vojenská junta slibuje, že odstoupí 14. ledna 1986. Ve skutečnosti to nedělá z nějakých „demokratických ideálů“, ale ze strachu před lidovými bouřemi nespokojenců s hospodářskými podmínkami země.

V Peru nedávno zvolený socialistický prezident Garcia se sice snaží o zachování demokracie ve své zemi, ale musí zároveň bojovat proti komunistickým guerilům maotsétungova směru, a proti pravicovým generálům peruánské armády, kteří prý mají na svědomí vraždy venkovských rolníků, podezřelých z vyživování a pomoci marxistickým guerilům „Světlé stezky“. Avšak, místo aby se zbavil pánů generálů, kteří nadbíhají a slouží - (často nevědomky) - marxistům, poslal do pense ty vojáky, o nichž se domníval, že při honbě na komunistické guerily zavraždili nevinné rolníky - venkovany, kteří z donucení živili levicové guerily. A tak se zdá, že navzdory všem diplomatickým úsměvům soudruha Gorbačova a jeho elegantní ženy Raisy při návštěvě Paříže, Moskva nikde na světě nepřestává usilovat o nadvládu nad světem prostřednictvím své marxistické teorie.

A naivní Západ jen vyčkává. Namísto, aby všude na světě odstraňoval hospodářské a sociální důvody - „přitažlivosti komunismu, vždy všude jen „dobíhá“ hasit „rozdýmchaný oheň“, který nemusil nikdy vzniknout.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslání články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslání rukopisů se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 12, 1985 — Vol. X, No. 41.

Take stock in America.

IMPLORER

VALAŠSKÉ PAPUČE

úplně zásoba pošta

Velikosti 6-12

87 Kč ovč.!

MACH

3720 W. 26TH STREET CHICAGO, ILL. 60623

Úspěšný Moravský den

Byl to opravdu velký kulturní a společenský svátek naší krajanské větve v metropolitním Chicagu. Velký počet návštěvníků domácích i ze vzdálených krajanských středisk zaplnilo prostorný sál Union Hall v Countryside, Ill., aby shlédli v neděli 22. září 1985 nádherný program zpěvů, tanců a národních zvyků naší rodné vlasti, který připravila Ústředna moravských spolků a její Národopisný kroužek.

Moravský den byl zahájen již v 10 hod. dopol. mši svatou v české řeči, kterou sloužili, dp. P. Esterka, rodák z Dol. Bojanovic na Moravském Slovácku a náš zdejší misionář Otec Vojtěch Vit, O.S.B. V českém kázání dp. Esterka velmi pěkně zhodnotil hluboký náboženský a kulturní význam Cyrilo-metodějského odkazu pro náš národní vývoj, který si zvláště letos připomínáme u příležitosti 1.100. výročí smrti sv. Metoděje.

Národopisný program byl zahájen přesně ve 2 hod. odpo. zapěním národních hymen sestrou Lillian Kašpařikovou-Chorvátovou. Předsedkyně Národopisného kroužku ústředny Zdenka Židlická uvítala přítomné a předala řízení programu br. J. Borýskovi, Br. Rudy Liška, předseda Ústředny moravských spolků se pak ujal slova a v pěkném uvitacím proslovu zhodnotil význam moravského svérázu, odkazu to našich předků a jeho stále živé udržování v krajanských obcích v cizině, a tím i na našich Moravských dnech. Vřele poděkoval všem, kdo se na tomto úkolu podíleli. Pak již následoval nádherný proud zpěvů, tanců a radostného veselí

mladých lidí v krásných moravských krojích. V programu se střídali zpěváci a tanečníci Národopisného kroužku. Besídka, Omladiny a mladší Omladiny. - Druhou částí programu bylo národopisné pásmo „Dožínky na Moravském Slovácku“, které sestavila s. Marta Rybová a nacvičil br. John Škach. Bylo to opravdu zajímavé pásmo, které předvedlo radost a veselí ze skončení sklizně úrody, tak jak to bývalo za dřívějších dob na moravské dědině. Program byl opravdu pěkně připraven a nezapomenutelně zapůsobil na všechny přítomné, kteří jej odměňovali nadšeným potleskem. Po programu vyhrávala pak Veselá kapela br. George Píchy k tanci a poslechu, která také doprovázela všechna čísla národopisného programu.

Bylo to jedinečně pěkné nedělní odpoledne, které svým vysoce hodnotným kulturním programem vyvolalo v srdcích přítomných velké nadšení a utvrdilo jejich obdiv, lásku a věrnost k našim národním tradicím, jichž si musíme všichni vážit a na které můžeme být všichni hrdí. Dobré dílo se opět podařilo! Národopisný kroužek Ústředny MS si zaslouží naše uznání a pochvalu.

POZVÁNÍ NA VZPOMÍNKOVOU OSLAVU 28. ŘÍJNA

Oblastní výbor československé národní rady americké Chicago
vzpomene

67. výročí 28. října 1918
v neděli dne 27. října 1985
ve 3:00 hod. odpoledne
ve škole Karel Havlíček -
(15th a Ridgeland Ave.,
Berwyn, Ill.).

Zdeněk Štěpánek nás provede naší stovčatou Prahou - historickou i dnešní - v nahraném recitačním pásmu, podkresleném hudbou a světelnými obrazy Prahy.

Jiřina Podgorná obohatí program zpěvem.

Ing. Karel Kríž vzpomene krátkým proslovem význam 28. října 1918.

Dar \$5.00.

Listky v předprodeji v Ciceru v úřadovně ČSNRA - (2137 Lombard Ave., /☎ 656-1117/ od 9:00 A.M. - 2:00 P.M.); v Berwynu v obchodě Čihák World Travel, Inc. - (6302 West Cermak Rd.) - a u F. Pancnera 6514 W. Cermak Rd.

Přijďte vzpomenout s námi tohoto slavného dne v historii Čechů a Slováků.

Srdečně zve
pořádající výbor.

Konference v Bernu ve Švýcarsku, v rámci CSCE Process

V dubnu 1986 se bude v Bernu ve Švýcarsku konat konference v rámci t.zv. CSCE process, pod titulem „Human Contacts“, na které bude jednáno o možnosti návštěv příbuzných v zemích všech zúčastněných států. Bude se jednat zejména o tom, zda všechny státy dodržují ujednání z Helsink při udělování vstupních víz a jiných formalit v oblasti slučování rodin.

V této souvislosti žádáme čtenáře tohoto listu, kteří měli v úmyslu během posledních dvou-tří let navštívit své příbuzné v Československu, avšak jejich žádost o visum byla zamítnuta, aby nám to laskavě sdělili na washingtonskou adresu ČSNRA:

Anna Faltus, 1101 New Hampshire Ave, NW, # 610, Washington, D.C. 20037.

Děkujeme za vaši pomoc.

Americký velvyslanec William H. Luers na cestách v Československu

Ve dnech 5. a 6. října 1985, americký velvyslanec William H. Luers a další členové amerického velvyslanectví v Praze, navštívili místa na Moravě a na Slovensku, kde během druhé světové války byli sestřeleni američtí letci: Krhov, Šanov, Slavičín, Rudice, Velehrad, Napajedla, Hobice, Kašavu, Rokytnici, Troubky a Libinu. U každého památného místa byl položen věnec a velvyslanec pronesl krátký projev v českém nebo slovenském jazyku. --

-afa-

Doporučte
Hlas Národa
svým přátelům a známým!

Pozvání na krojovaný ples MKS

Moravská kulturní společnost pořádá svůj 21. krojovaný ples v sobotu dne 26. října 1985 ve dvoraně Sokola Brookfield, 3907 South Prairie Avenue, Brookfield, Illinois.

V bohatém národopisném programu předvedou tanečky naši nejmenší - školní děti, mládež a dospělí. V naší výborné kuchyni máme pro Vás připravenou svíčkovou, obložené chlebičky, dršťkovou polévku a pečivo všeho druhu. U baru budou k dostání nápoje všeho druhu. Hned po programu bude vyhrávat k tanci známá Veselá kapela George Píchy.

Naše činnost minulého roku byla bohatá a úspěšná. V době vánoční jako každým rokem zajeli jsme zpívat koledy a obdarovat naše stařenky a stařečky do České útulny. Zúčastnili jsme se chicagského „Folk Fairu“, „Vánoce kolem světa“ v chicagském museu Science and Industry, Českého katolického dne, Plesu sdružených československých organizací, tančili jsme pro našeho presidenta Ronalda Reagana, naše krajany a pionýry ve Spillville, Iowa na Státní výstavě ve Springfield, Illinois, v Cedar Rapids, Iowa dosud hodně obydlených našimi krajany, na Sokolském sletu a jinde.

Přijďte se s námi obveselit, zasmát, zatančit, dobře najíst, napít, pobavit a podpořit naši organizaci, která svou prací a činností obětavě pomáhá udržet naše národní kulturní tradice ve zdejší naší krajanské větvi.

Vstupné \$6.00 za osobu, pro krojované účastníky pouze \$3.00. O rezervaci pro deset i více osob u stolu volejte Frances Zebig, ☎ 246-3194.

Srdečně Vás zve a na shledanou se těší,

Výbor M.K.S.

Sdružené spolky a organizace v metropolitní newyorské oblasti OSLAVÍ 28. ŘÍJEN

v neděli 27. října
ve 3:00 hodiny odpoledne
v Sokolovně na Manhattaně
(420 East 71 St. - Manhattan, N.Y.)

OSLAVA 28. ŘÍJNA V CLEVELANDU

Krajanský výbor, sdružující čelné čs. organizace v Clevelandu, Vás srdečně zve na Oslavu 67. výročí založení Československé republiky, kterou pořádá v neděli 27. října 1985 ve 3 hodiny odpoledne v historické České národní síni, 4939 Broadway Avenue.

Naším řečníkem bude br. Ludvík Rychtera, čestný člen Krajanského výboru. - V kulturním programu vystoupí The Strongsville Senior High School Orchestra za řízení Kenneth G. Mehalko a jiní.

Věříme, že i Vás přivítáme mezi milými hosty a prosíme Vás, abyste se také stali sponsory této tradiční Oslavy 28. října v Clevelandu. Příspěvek sponsora je \$25 a co-sponsora \$10. Šek laskavě vystavte na Krajanský výbor nebo Czechoslovak Committee of Cleveland a zašlete jej na adresu: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, O. 44127.

Všechny dary Krajanskému výboru jsou odpočitatelné z daní. - Seznam šlechtných dárců bude přiložen k programu slavnosti.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatojanské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

HLEDÁME PANÍ K DĚTEM

Potřebujeme spolehlivou
pomocnici, která by se postarala
o děti a pomohla v domácnosti.
Mzda podle dohody, angličtina
není nutná.

Pracovní podmínky podle vzájemné dohody. Bude se Vám u nás líbit.

Značka: Illinois
Volejte: ☎ 815-397-8368

*****

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA CHICAGO

pořádá
V NEDĚLI 27. ŘÍJNA 1985

ve 3 hod. odpoledne
ve škole Karel Havlíček

- 15th & Ridgeland Ave., v Berwynu

Vzpomínkovou oslavu 67. výročí založení Československé republiky

Projev - Ing. Karel Kríž

Zpěv - Jiřina Podgorná

Recitační pásmo o Praze - Zdeněk Štěpánek

DAR \$5.00

*****

DOBA "BĚHEM ROKU"

28. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, — at' nás tvá milost vždy předchází i provází — a stále povzbuzuje k dobrým skutkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI
(Mdr 7, 7-11)

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a v úděl jsem přijal ducha moudrosti. Dal jsem jí přednost před žezly a trůny a bohatství jsem pokládal ve srovnání s ní za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, poněvadž všechno zlato vzhledem k ní je jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro.

Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž její záře nehasne.

Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetné bohatství.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM
(Žid 4, 12-13)

Slovo Boží je přece plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až tam, kde se dělí duše a duch, klouby a morek, a pronáší úsudek i nad nejnějtřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před ním mohl ukrýt, on vidí všechno jako nahé a odkryté, a jemu musíme skládat účty.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 10, 17-27)

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jediné Bůh. Příkázání znáš: Nezabiješ, nezeizoluješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!"

On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí."

Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!" On se pro to slovo zachmuřil a odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

Ježíš se rozhlédl po svých učednicích a řekl jim: "Jak těžko vejdu do království Božího ti, kdo mají bohatství!" Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: "Dítka, jak těžké je vejít do království Božího těm, kteří spoléhají na bohatství. Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do království Božího."

Ještě více se zhrozili a říkali si: "Kdo tedy může být spasen?"

Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno."

Tomáš Špidlík:

Viditelnost církve

Nedávno jsem se zastavil se svým známým u novinového kiosku. Na prvních stránkách tam byla zpráva, že sv. Otec pojedě zase daleko do světa. Můj známý pokrčil ramenem: „Stojí to spoustu peněz a nač to všechno! To přece není církev, to jsou vnějškovosti, druh 'triumfalismu', od kterého nás chtěli Otcové posledního koncilu osvobodit!"

Mnoho jsme o tom nediskutovali. Lidé v takových poznamkách obyčejně jenom opakuji slogany, které slyšeli jinde. Jenom jsme se chvilku zastavili u těch peněz. Položil jsem mu protiotázku: „Musí mít papež osobní styk s biskupy?" Proti tomu ovšem nebyly námitky. Papírové úřadování bylo vždycky nesympatické a dnes je už skoro nemožné. Majili však biskupové z celého světa stále jezdit do Říma, jistě to stojí víc, než když jede jeden papež do světa. Oni tu musejí platit hotely, zatímco papež spí zadarmo u nich.

I to jsou však všechno malichernosti; jsme si vědomi, že o ten problém nejde. Daleko vážnější otázka, která byla nadhozena ve formě sloganu: triumfalismus, vnějškovost církve! Oba výrazy jsou krajně nesympatické. Ale neskrývá se snad za nimi stín, který doprovází nutně všechny vnější manifestace, spojené s návštěvami papeže v různých koncích světa? A nejenom papeže! Stejně nebezpečí je při eucharistických kongresech, poutích, katolických sjezdech. Nebylo by dobře tyto projevy víry na veřejnosti raději omezovat než rozmnožovat? Hodí se ještě do dnešního světa?

To je ovšem otázka docela věcná! Mluvil jsem o tom jednou s někým, kdo zná osobně dnešního sv. Otce. Ten mi potvrdil, že si je i papež toho problému dobře vědom. Ale je současně přesvědčen, že se nedá tato otázka rozhodnout jednot-

ným principem, šablonou, která by se hodila na všechny stupnice a byla směrnicí pro všechny apoštolát. Jinak musí v té věci postupovat ti, kteří, jak se říká, žijí a pracují na periférii víry, ve stálém styku s lidmi, kterým jsou staré, tradiční formy cizí a jeví se jim už buď jen bombastické, anebo prázdné. Jiný postoj mají ovšem lidé z tzv. zachovalého prostředí, kde náboženství proniklo do lidových zvyků, tradic, zpěvů a denního života. Tam jsou vnější náboženské projevy i částí lidového folklóru a národního života.

Některé vnější projevy mají dnes universální ráz: sjezdy, kongresy, návštěvy vedoucích osobností a jejich projevy. Do tohoto druhu manifestací zapadají i návštěvy dnešního našeho papeže v cizích zemích. Fakt, že mají obyčejně velký úspěch, dosvědčuje, že dnešním lidem odpovídají, že je očekávají. Ale ani to není ještě poslední měřítko správnosti. Hlava Kristovy církve není totéž co hlava státu, a jeho autorita se nemůže měřit popularitou u zástupů. Řekl jsem, že jsem o té otázce mluvil s někým, kdo zná osobně sv. Otce. Zajímalo mě tedy, jak se na to dívá on osobně.

Podle toho co jsem slyšel, považuje sv. Otec za své osobní poslání posílit viditelnost církve ve světě. Proces sekularisace společnosti jde svou cestou už přes sto let. Nikdo nevěří, že by se církev mohla vrátit tam, kde byla kdysi. Ani by to nebylo ideální. Nechceme, aby křesťanství navenek triumfovalo jako vládnoucí a udávalo své typické tradiční formy pluralistické společnosti dneška. Sv. Otcovi jde však o to, aby nevznikla v době dnešních změn duchovní prázdnota. Staré zvyky totiž zanikají, nové se ještě nevykristalisovaly. Mohl by tedy snadno vzniknout dojem, že křesťané v dnešním světě už neexistují. Jejich svědectví o vzkříšeném Kristu by se tedy před lidmi oslabilo. To nás pak přivádí k otázce

kdysi tak vášnivě diskutované i v našich zemích: Je pravá církev viditelná, nebo neviditelná? Wiklefishmem nazýváme nejen rozlišení mezi oběma pojmy, ale i jejich přímý protiklad. Je to jistý druh církevního ikonoklasmu (obrazoborectví) - které se projevilo často v těch dobách, kdy jsou vnější viditelné projevy nevkusné a nepěkné. Lidé pak začnou pochybovat o hodnotě „obrazu“ jako takového.

Když jsme nazvali wiklefishmus obrazoborectvím, zmiňme se krátce o smyslu „obrazu“ všeobecně. Mírně ovšem na prvním místě umělecká díla, ne řemeslnou produkci. Jak vzniká obraz? Umělci nás ujistí, ují, že tu musí být na počátku inspirace, vnitřní vidění, duchovní zážitek. Kdo jej neměl, nemůže se dát do tvorby. Okamžitě tvořit nemůže ovšem ani ten, kdo vnitřní vidění má. V prvním okamžiku je obyčejně nedovede vyjádřit navenek, chybí mu výrazové prostředky. Proto trpí a čeká na okamžik, kdy objeví jakousi druhou inspiraci. Kdy postřehne vztah mezi svým vnitřním zážitkem a vnější formou, která je dost symbolická k tomu, aby se stala prostředkem komunikace. Básník si začíná být vědom, že toto slovo je jedině správné k vyjádření jeho myšlenky, hudebník je drahá právě tato mluva tónů, kterou v určité chvíli „zachytil“, a malíř našel svou formu, svou barvu, své světlo, právě v určité životní situaci.

Odkud se tyto formy berou? Kdyby básník tvořil úplně od počátku svou řeč, byly by to „skřeky“, kterým by nikdo nerozuměl. Kdyby hudebník komponoval v neznámých stupnicích a intervalech, nikdo by jeho skladu nehrál. A kdyby malíř úplně pohrdal formami vzaty z přírody, jeho malby by byly nesrozumitelnými fantasiemi. Umělec bere vnější formy z mluvy lidu a současně je obohacuje novými výrazovými prostředky a možnostmi.

Analogicky se dá tato umělecká zkušenost aplikovat i na život církve. I tu se předpokládá naprosto nutně zážitek vnitřní duchovní reality. Život v Kristu nás přenáší do tajemství Nejsvětější Trojice, do jednoty společenství svatých. Pravá církev je opravdu nebeská, je to vnímání a prožívání jiného světa. Ale ten zážitek nemůže zůstat jenom individuální, uzavřený a přístupný jedině. Církev je tajemství spojení, sdílení, komunikace. Nebeská a vnitřní realita tedy hledá vnější formu vyjádření, kterou by „promluvila“ navenek, hledá svou viditelnou mluvu. Odkud ji bere?

Jsou jistá slova, máme-li to

Do New Yorku
a okolí

H & S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRŮ HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

tak nazvat, která jsou od samého Krista a od jeho prvních dvanácti apoštolů. Nemyslím tu přímo slova evangelia, ale spíš „slova“ ve smyslu uměleckém; myslím na vnější symboly, kterými se sdílí vnitřní realita. Jsou to na prvním místě svátosti: vnější obřad, „znamení“, kterým do lidského ducha vcházejí vnitřní milost. Při křtu se leje na hlavu křtěnce voda. Kdyby to nebyl výraz a prostředek vnitřního omytí duše, byla by to ovšem pouhá vnějškovost, která by neměla smyslu. Ale nikdo z křesťanů, ani ti, kdo hlásali, že je církev jen „vnitřní“, nebeská, nikdy nekřtili jenom vnitřně, tj. bez vody a beze slov. Víme všichni dobře, že ta vnější skutečnost nikterak neškodí vnitřní, ale naopak ji podmiňuje.

A tak je tomu u všech svátostí! Neslaví se eucharistie bez lámání chleba a bez vína, pomazání nemocných se neděje bez oleje. Kristovy svátosti jsou však jenom část - i když nejdůležitější - spojení v církvi. Věřili křesťané, že jsou v Kristu jedno tělo, že jejich modlitby mají být společným voláním k Otci, hledají stále a stále nové formy, kterými by svou jednotu vyjádřili.

Odkud ty formy berou? Podobně jako umělci, církev používá mluvy lidu, obohacuje ji novou výrazovou hloubkou a dává jim nový význam. „odlesk“ duchovního zážitku předešlých i nových generací. Tím se tato mluva stává tradiční a srozumitelná. Kdyby každý kněz z každé generace tvořil své vlastní pobožnosti, sotva bychom rozuměli, co se v kostele děje. Zároveň však tradice vnějších forem nemůže být ustnutá, jako se nikdy nezastaví vývoj živého jazyka. Vývoj jazyka je přece neustále rytmicky spjat s vývojem vnitřních zážitků. Ten pak je pozvolný a harmonický. Kromě toho je třeba zduraznit ještě jednu okolnost. Daleko víc jsou „jazykotvorní“ ti, kdo mluví v malém prostředí, kde kvetou nářečí a slangy. Na úrovni celonárodní a úřední se užívá výrazu, které jsou už vžitá a osvědčená. Při právních prohlášeních pak jsme ještě daleko opatrnější. Tato poznámka je důležitá pro pochopení toho, že i církev úřední - (na př. papež při svých cestách) - užívá těch forem zbožnosti a církevní komunikace, které jsou už vžitá. Jeho poslání je učinit viditelnou víc jednotu církve než osobní tvořivost. V této souvislosti ovšem mají tyto společné manifestace víry velký význam „televizní“ v přítomnosti pro další budoucnost šíření křesťanství po celém světě.

Jak je to s církvemi v Československu?

„Zvolte život - nyní je čas!“ Pod tímto heslem se v Praze, hlavním městě Československa, schází již VI. Všekřesťanské mírové shromáždění, svolané Křesťanskou mírovou konferencí. Na 600 zástupců církví a křesťanských mírových a ekumenických organizací z více než 80 zemí celého světa využije tak příležitosti k otevřenému rozhovoru o všech palčivých otázkách současné mezinárodní situace. Na pozvání československých věřících, členů 18 církví a náboženských společností, které v ČSSR vyvíjejí svou pravidelnou činnost, navštíví jejich farnosti a sbory, seznámí se s podmínkami, v nichž církve žijí a účastní se společenských ekumenických bohoslužeb.

Mnozí z těch, kdo se jednájí VI. VMS ve dnech 2.-9. července v Praze zúčastní, přijedou do Československa poprvé. Budou zvědaví nejen na historické a kulturní památky hlavního města, proslulého v celém světě svou krásou, na přírodní bohatství malé, a přece známé země v srdci Evropy, ale také na její lid, jeho život, ideály, názory, tužby. Někteří možná pod vlivem informací, které mají ve své vlasti k dispozici, budou zpočátku překvapeni. Stává se totiž, že různé církevní návštěvy a delegace, které do Československa na pozvání svých přátel přijíždějí, se nijak netají svými pochybnostmi v otázkách dodržování náboženských svobod v ČSSR. Stejně jako oni, i delegáti VI. VMS mají možnost seznámit se osobně s dostatečně průkaznými fakty, která dotvrzují, že ústavou zajištěná svoboda vyznání je v Československu v praxi plně

dodržována. A nejen to. Českoslovenští věřící mají možnost svobodně vyznávat náboženskou víru, účastnit se bohoslužeb, provádět náboženské úkony, církve vyvíjejí legálně svou činnost. Kromě náboženské výchovy dětí v rodině mohou rodiče nechat nábožensky vzdělávat své dítě ve 2. - 7. ročníku školní docházky pod vedením duchovních jednotlivých konfesí. V dostatečných nákladech vychází pro věřící náboženský tisk - jde o 27 pravidelných titulů - v církevních prodejnách je k dostání náboženská literatura vydávaná Ústředním církevním nakladatelstvím i dovážená ze zahraničí. Mezi významné výtisky vydané v poslední době patří například Ekumenická bible, kterou připravilo Biblické dílo Ekumenické rady církví v ČSSR v nákladu 70 tisíc výtisků.

Kterýkoliv turista se při svých cestách po Československu může snadno přesvědčit, jakou péči věnuje stát záchraně a údržbě četných historických církevních památek. Náboženskému životu dnes slouží na 8230 kostelů, kaplí, modliteben, synagog a dalších objektů. Bez finančních dotací státu, které se pohybují okolo 200 milionů korun ročně, by církve, zejména početně slabší, nebyly samy schopny zajistit jejich nákladné generální opravy, ani pravidelnou údržbu. Jen v Praze se například v současné době opravuje zároveň na 20 kostelů. Kromě toho se staví kostely nové, v současném moderním slohu.

Stát však financuje i studium bohoslovců na 6 teologických fakultách, kde ve školním roce 1983/84 studovalo bohosloví na 700 posluchačů. Jen provozní náklady fakult činí ročně okolo

10 milionů korun, kromě toho stát hradí platy profesorů, stipendia posluchačů, učební pomůcky.

Všechny církve v Československu mají 28 biskupů, jimž podléhá na 4800 kněží. K církevním osobám patří také členky řeholních kongregací, řádové sestry, jichž je nyní v Československu asi 7000. Protože v Československu nebyla provedena odлуka církve od státu do všech důsledků a stát převzal povinnost pečovat o materiální zajištění církví, hradí osobní platy všem duchovním, kteří působí v duchovní správě, v církevní administrativě a v církevních ústavech. Z 90 % také dotuje činnost Katolické charity, instituce římskokatolické církve, která je v ČSSR nejsilnější.

Je naprostou samozřejmostí, že duchovní i další církevní osoby mají v Československu stejná občanská práva jako ostatní občané, nárok na bezplatnou lázeňskou péči, na nemocenské dávky, důchody a podobně.

Nejde však jen o hmotné statky. Nejvýmluvnějším svědectvím socialistického humanismu a péče o duchovní rozvoj osobnosti je nejen zásada, že věřící i nevěřící jsou si před zákonem rovni, ale také rovnost všech náboženství, která je zakotvena v ústavním zákoně ČSSR a přímo znemožňuje vyvolávání nepřátelství a nenávisti na náboženském základě, jak jsme toho svědky v některých jiných zemích. Dok-

ladem široké demokracie je i fakt, že věc víry, osobního přesvědčení, je ryze osobní záležitostí každého člověka - nikdo není nucen nikde uvádět, je-li věřící či ateista. Evidence náboženského vyznání byla zrušena v roce 1954. Všechny tyto skutečnosti zřetelně objasňují humanistické principy socialistického způsobu života.

V různých sdělovacích prostředcích, které se snaží líčit Československo jako nábožensky nesvobodnou zemi, se často objevují tvrzení, podle nichž státu jde údajně jen o konfrontaci s přesvědčením a cítěním věřících, o jítření protináboženských tendencí a nálad, o násilné potlačení náboženství v rámci „nepřátelského boje socialismu vůči věřícím“. Jaká je skutečnost? Státními představiteli v Československu bylo mnohokrát při nejrůznějších příležitostech zdůrazněno, že si společnost upřímně váží všech věřících, kteří svou pracovní aktivitou významně přispívají k rozkvětu země, kteří podporují mírovou politiku vedení státu svými osobními postoji i veřejnou angažovaností.

A církve v Československu - jak se o tom ostatně bude hovořit i na širokém fóru v Praze - jasně vyjádřily své svobodné rozhodnutí, budovat společně s ostatními svou vlast, která jim zaručuje nejen podmínky k jejich praktické činnosti, ale také klidný, mírový život.

JANA DREXLEROVÁ
/z časopisu Československý svět 7/85/

Co činí matka, je tak samozřejmé,
povinnost k dětem z nás tak ráda sejme.
Vždy říkáme si: „Vzpomeneme jednou.“
Pak náhle v chvíli mrazivou a bednou
zavřou se oči matky, tolik bdělé.
Dlhu chce se splatit - není věřitele.

Hluboce zarmoucena oznamuji všem příbuzným,
přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela moje
milovaná maminka, paní

Anna BROŽOVÁ

Zesnula tiše v neděli 20. května 1984 po kratší nemoci
ve věku 65 let. Pohřeb zehem se konal na přání zesnulé
bez obřadu v plzeňském krematoriu.

Jménem příbuzenstva:
Soňa BROŽOVÁ, dcera;
František VANÍŠ, rodinný přítel.

NOVA KRAJANSKÁ AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je do správy na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

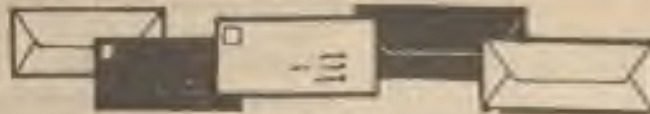
HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOPISY našich čtenářů

Moulton - Texas

Vážený Otče Vojtěchu, ctěná redakce H.N.,

Už je to dlouhá doba co jsem posledně psala a podle značky na novinách dochází mi předplatné a je čas novin předplatné obnovit. Myslím však, že už čtu na dluh delší čas, tak posílám šek na \$30, abych to vyrovnala. Mně to nikdy chybět nebude, a vám to trochu pomůže. Víím, že máte své potíže s vydáváním krajanských novin a já bych bez Hlasu národa býti nechtěla. Kdo by nám podával tak spolehlivé zprávy a tak pravdivé každý týden jako Hlas národa? Já čtu denní noviny zdejší, jsou tam často podrobné zprávy, ale že tam nejsou ty redakční poznámky tak tomu moc nerozumím. A co je o komunismu v Latinské Americe, ve Střední Americe, v naší vlasti a vůbec v zemích, kde dnes Moskva rozkazuje, to je v našich amerických novinách skoro vždycky psáno ve prospěch komunistů, a jejich nebezpečnost je neustále podceňována.

Trochu jsem zabočila; chtěla jsem Vám, důstojný pane Víte napřed poděkovat za tu milou a opravdu pěknou a povzbudivou odpověď na můj poslední dopis. Div se mi z toho hlava nezatočila! Já však sebe znám a vím, že všechno není tak na mně obdivuhodné, jak bych chtěla. Útěchu potřebujeme však všichni, zvláště když všechno nejde tak, jak bychom si přáli. A když moje nepatrné dopisy Vám daly povzbuzení a sílu, že tu práci neděláte nadarmo, to mne těší.

Měli jsme tu dlouhý čas sucho, takže tráva i některé stromy už usychaly. Byla obava, že vody nebude dostatek, ale najednou znenadání přišel déšť, hodně zapršelo a od toho času prší pravidelně dosud, za což Bohu díky!

Minulou neděli měla naše osada svůj roční piknik a měli jsme na to pěkný den. Přijelo mnoho lidí, takový nával dosud naše osada ještě neměla. Bylo slyšet, že vyprodali všechno maso a že nemohli stačit vařit, ale myslím, že nikdo hladem netrpěl. Byly také hamburgry na prodej a pečiva také habaděj.

Dražba věcí, které lidé darovali trvala od jedné hodiny až do tmy. Kolik se vytěžilo nevím, ale myslím, že letos nejvíce. Máme za co Bohu děkovat, my tu máme takovou hojnost všeho a jinde lidé umírají hladu a nedostatkem. Jak dlouho to tak asi potrvá?

Myslím, že už každý ví jak hrozné neštěstí potkalo Mexico City. Při zemětřesení tam zahynulo přes deset tisíc lidí a kolik je poraněných se ani neví; byly tam dva otřesy za sebou. Ten první byl tak silný, že až v Texasu v Houstonu ho pocítili. Bylo prý to jedno z nejhorších zemětřesení, a co je nejhorší je to, že to postihlo tak velké město, kde tolik životů si vyžádalo a tolik škody nadělalo. Vezme to dlouhý čas než se všechno uklidí a znovu vybuduje, ale ty utracené životy už nikdo nenavrátí. Máme s nimi soucit. Minulou neděli měli jsme v kostele sbírku pro ty postižené a myslím, že se sebralo na naši farnost hodně. Na něco takového lidé rádi a ochotně dávají. Pán Bůh nás chraň od takové pohromy. Když se blíží bouře, lidé jsou varováni a mohou se zachránit, ale zemětřesení nedá žádnou výstrahu a neví se kdy a kde se to přihodí. Zase jeden důkaz, že nikdy nevíme, kdy náš život skončí a octneme se na věčnosti a že tu jsme jen na návštěvě. Ale na to lidé neradi myslí.

Zarmoutila mě zpráva, že ctih. sestra Martina Kozelský už také zemřela. Odešla pro svoji odměnu na věčnost. Měla příbuzné zde v Moulton s kterými jsme bývali sousedy, ale to už je hodně roků zpátky. Její bratr Jan zemřel asi před šesti nebo sedmi léty, možná déle, už nevím, a Sestra Martina tehdy přijela na pohřeb, ale neměla jsem příležitost se s ní seznámit, což lituji. Cítávala jsem její dopisy a zprávy z kláštera Božského Srdce v Lisle, Ill. v Hlasu národa.

Nevím, zda-li ctih. Sestra Josefina Kunc ještě žije, ale pokud vím bylo s ní hodně zle,

protože skorem oslepla a trpěla na rakovinu. Moje neteř ji často navštěvuje ve Viktorii v klášteře, kde leží nemocná už dlouhý čas a je velice ráda, když Emilka, moje neteř, k ní přijde. Sprátelily se, když Emilka jela s výpravou do staré vlasti a na Moravu do mého rodného města, kde mám příbuzné. Ctih. Sestra Josefina psávala dopisy za Emilku a také je Emilce četla když přišla odpověď od mojí sestřenky, protože Emilka česky nepíše ani nečte. Také čekám už 8 měsíců na odpověď od sestřenice z Moravy, ale marně. Posledně psala, že churaví, tak nevím zdali dosud žije, anebo můj dopis nedostala. Je to mrzuté, když se neví co a jak. Svě příbuzné na Moravě ani neznám, jen z podobanky a z dopisování. Starou vlast jsme opustili když mi bylo rok a půl nebo dva. Nejstarší bratr měl 7 let, tak si něco pamatoval, ale já nic.

Přijeli jsme tu do Texasu v r. 1912 a začátky byly těžké. Rodiny jsme tu neměli, cizí lidé nás přijali a byli jsme u nich půl roku než se pro nás našel „plac“ a mohli jsme hospodařit sami pro sebe. Pro rodiče to bylo těžké, protože tu se žilo jinak než v Evropě. Byli jsme daleko od kostela a katolické školy, tak rodiče se rozhodli stěhovat blíže kostela, abychom my děti měly blíže do katolické školy, ačkoliv do veřejné jsme měly hodně blízko, asi jen půl míle. A to náš „bos“, u kterého jsme bydleli nemohl pochopit, že kvůli tomu se chceme od nich stěhovat. Byla to velká rodina, ale do kostela nechodili. Jinak byli dobří lidé, byli s námi spokojeni a my s nimi.

Už jsme jen dvě sestry na živu. Otec, maminka, bratr a sestra už odešli na věčnost. Já vlastních dětí nemám, jen čtyři nevlastní po mužovi, a ten je v domě odpočinku. Pokračuje dobře, nic ho nebolí, což mne těší, jen čeká na můj příchod, tak když mohu tam jedu.

Chtěli jste, at' napíšu něco o sobě, tak nevím jestli vás to

bude zajímat.

Ještě něco o těch nových „kněžkách“. Nevím, proč se toho ženské tak domáhají a chtěly by sv. Otci nakazovat, co má dovolit a co ne. Nedovedu si představit ženskou jít v noci zaopatřit nemocného, aneb umírajícího v nějakém neštěstí. Jako knězka by musela vykonávat všechno co dělají kněží. Je také hodně falešného učení.

Některé Sestry a kněží se dali na špatnou cestu, takže někteří lidé ani nevědí, čemu mají věřit. Jena známá se mne na stará kolena ptala jestli věřím, že je nebe. Jiná mi řekla, že zpověď byla hloupá, že dávno přestala ku zpovědi chodit, a že neví co by tam řekla, prý by musela lhát. A je to žena katolička, chodí do kostela každou neděli a také ku přijímání. A není sama, už mnozí odvykli chodit ku zpovědi, anebo jen jednou, nejvíce dvakrát do roka. Inu, „Desatero“ se přestalo učit a já říkám, že to je chyba. Co všechno se změnilo v posledních pár letech! Rozvody, sex, dva lidé žijí spolu neženatí, „manželství“ mužů a žen, potraty atd. Četla jsem, že jedna matka dostala 63 let vězení za to, že zardousila svoje 8 dní staré dítě, a jeden dopisovatel psal, že by se neměla čeho obávat, kdyby tento případ se dostal před nejvyšší soud, nic by se jí prý nestalo. Nejvyšší soud prý tím, že uzákonil potraty, dovolil i zabíjet nemluvňata. Je to podivné. Jaký rozdíl je v tom zabít dítě před narozením anebo po narození? Kdyby všechny ženské měly býti v žaláři za potraty, tak by pro ně nebylo místa ve vězení. Už teď se místa nedostává.

Čas ukončit a odpusťte, že obtěžuji tak dlouhým dopisem. Děkuji za trpělivost. S pěkným pozdravem Vám a všem čtenářům ostávám Vaše

Ludmila Kristynik

*

Vážená a milá paní Ludmilo, děkuji za poučný dopis, z jehož každého řádku mluví Váš zdravý selský rozum a Kristovým evangeliem vychované jemné křesťanské svědomí. Pán Bůh zaplat' také za obnovu Vašeho předplatného.

S tou posilou, kterou najdu vždy ve Vašem dopise to myslím skutečně vážně. Říká mi totiž tohle: Tak se podívej, Vojtěchu; ti naši zdejší kněží-pionýři museli přece jen dělat celou řadu věcí dobře. Dole v Texasu v městečku Moultonu žije dodnes živý důkaz jejich poctivé práce. Paní Ludmila

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Největší výběr křišťálového skla z Československa a jiných zemí. Keramika Chodovia z Domazlic, moravská, slovenská ve velkém výběru.

VÁNOČNÍ BLAHOPRÁNÍ v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě.

Kráječ knedlíků imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák ze železné litiny, \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení:

Ořechy, krabička 50 kusů \$8.50, poš. \$10.50.

Rakvičky, 10 kusů za \$3.50, poš. \$4.95.

Pracny, kus 35¢, poštou nejméně 10 za \$4.75.

Czechoslovak Pastries \$2.75, poš. \$3.75.

Alpa-francovka liniment, 8 tekutých uncí, \$5.00, poš. \$7.50.

IMPORTOVANÉ SUŠENÉ HRÍBKÝ:

Tmavší, hruběji krájené, lb \$39.-, poš. \$42.45 - 1/2 lb \$20.-, poš. \$22.65 - 1/4 lb \$10.50, poš. \$12.35.

Světlé, jemně krájené, 1 lb \$24.-, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.35.

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zastupce Tuzexu, Ardie, Umicope a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Voškerá Tuzexová služba

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Kristynik přišla do Ameriky jako malé dítě, téměř nemluvné, a přesto po tolika letech mluví a čte česky, píše téměř bez chyby, zachovala si pevnou víru, lásku k národu i staré vlasti a zároveň je pravou Američankou. Bez novin, bez četby, bez života z víry, živě modlitbou a svátostmi by tohle vše v jejím srdci a rozumu nevyrostlo. Ty české křesťanské noviny a časopisy tu pro ten náš lid obětavě dělali kněží, a tak si z toho nic, Vojto, nedělej, když tě lidé nechápou, a někdy i nespravedlivě hudrují! - Snad i dnes - někdo - někde v Hlasu národa nachází posilu a důvod k vytrvávání v dobrém. V tom je tedy ta moje posila z Vašich dopisů, milá paní Ludmilo. (16. září o svátku sv. Ludmily, byla jste v modlitbě mezi těmi několika Ludmilami, českými maminkami a sestřičkami, s nimiž jsem se na cestách života potkal.)

Někdy mi však připadá, že dnes je to těžší dělat katolicky křesťanské noviny pro naše různé generace v tak rozhárané době - komplikované ještě navíc exilem - než to měli ti naši američtí zasloužilí pionýři. Ti se jen potýkali - i když s vášnivým - ale naprosto nedomyšleným, naivním a často jen zaslepeně přijatým t.zv. svobodářstvím, jehož čeští vyznavači však měli ještě zděděnou křesťanskou morálku, měli úctu k člověku, k práci, k rodině, lásku k národu a americká svoboda a demokracie, v níž stále žili je nakonec naučila i toleranci k „flandákům a římským papežencům“, o nichž si jen doma za starého Rakouska snad někdy - někde mohli myslet, že „slouží Vídni“, ale v USA se u os tatních Američanů těšili úctě a vážnosti za veškerou výchovu a pionýrskou práci, o níž se mezi českým lidem snažili, i když nikterak - zvláště nesloužili politickým kruhům Washingtonu. Velmi brzy pochopili výhody americké náboženské svobody a snažili se jí plně využít pro své svěcené krajany, aby ostatním Američanům dokázali, že jsou potomky starého kulturního národa Evropy stejně jako přistěhovalci z Anglie, z Irska, Německa, Polska, Francie či z Itálie. I když se to zdá paradoxní, dnes je tohle pro českého kněze v Americe daleko těžší dokázat, než tomu bylo před padesáti - šedesáti lety. Důvodů je mnoho, jsou různorodé, ale jejich společným jmenovatelem je nakonec číslo, jak na úřadech, tak v arcidiecézní kanceláři i v obchodním jednání. Všude vám položí tutéž otázku: „A kolik vás je? Rádi pro vaši etnickou větev všechno uděláme, přinese-li

nám to slušný počet volebních hlasů, - vám řeknou páni oficiálové na každé radnici. Na arcibiskupské konsistoři vám dovolí pravidelné bohoslužby ve vaší mateřštině kdekoli je toho skutečná potřeba pro větší počet stálých zájemců. V tiskárně a v obchodech vám všude udělají docela dobré ceny s podmínkou, že jde o značný počet stálých zájemců. Prostě - i když je to velmi pochopitelné - v dnešní konsumní svobodné společnosti Západu platí stejné heslo, jaké nám v roce 1945 neustále opakovali sovětsí rudoarmějci: „nás mnoho!“ Komunistický totalitní režim má samozřejmě živelný zájem na tom, aby lidé, kteří jsou proti němu co nejvíce atomisoval a a znemožnil jim jakoukoliv společnou iniciativu, což pak z nás Čechů dělá ještě zarytější nedůvěřivé individualisty než jsme jimi tradičně po nejruznějších historických zklamáních. A proto je dnes mezi našimi různými generacemi, vycpanými tragickou dobou zcela odlišně s úplně protichůdnými zájmy i tak těžké dělat krajské noviny, které by vyhovovaly i všem věřícím, když si z málo či jen povrchně prožívaného náboženství vybírají jen to, co jim zrovna vyhovuje k jejich osobním cílům.

Přesto však je mezi čtenáři H.N. velká většina upřímných, poctivých a nábožensky i národně uvědomělých lidí, a proto stojí za to v dřině vytrvávat. A Vy jste, paní Kristyniková jedna z mnoha z těch, která nám podáváte ruku k trpělivosti a vytrvalosti v práci. A za to Vám ze srdce děkuji.

S pěkným pozdravem

Fr. Vojtěch

Vancouver - Washington

Čtená redakce Hlasu národa, nejdříve Vás všechny, kteří děláte pro nás, staré babičky naše české, křesťanské noviny pěkně pozdravuji. Blíží se nám podzim a listů na stromech žlutne. Před zimou vždy utíkám k mé dcerušce a její rodině do Vancouveru ve státě Washington; a tak mně tam pošlete noviny na adresu, kterou Vám pošlu. Byla bych ráda, kdybych tu našla nějaké naše lidi anebo českého velebného pána. Blíží se mně 85. rok. a tak bych si chtěla ještě pohovořit česky.

S Pánem Bohem

Anastasia Truhlar

Milá naše čtenářko,

adresu Vám změním a noviny Vám budeme posílat k Vaší milé dcerušce a k její rodině, kam na zimu se vždy spěcháte „ohřát“.

Přejeme Vám, abyste to tam ve zdraví užila a s vlašťovkami se vrátila zdravá do svého domova. Českého misionáře tam teď naleznete: předobrého Otce Vladimíra Řehku, františkána, který tam nyní působí na západě Kanady.

Svěťujeme Vás Boží ochraně

redakce

Sunland - Kalifornie

Vážená redakce Hlasu národa,

přikládám Money Order na \$35.00 na zaplacení Hlasu národa. Opět jsem s placením pozadu; děkuji pěkně, že jste mně Hlas národa posílali pravidelně. Poněvadž platím pozdě, posílám \$5.00 navíc jako pokutu.

Čas letí kvapem. Ráda pracuji na zahradě, i když v mých 65-ti letech mne někdy již bolí záda. Zahrada však je nejlepším lékem na vše. Člověk při práci v ní zapomíná na denní starosti a večer unaven spokojeně usíná. V létě tu máme vedra, ale vánoce jsou nádherné, zalévat však, když málo prší, musíme i v lednu.

Když čtu sportovní zprávy Hlasu národa, vzpomínám na své bratry. Měla jsem jich pět a všichni hráli kopanou v době, kdy byl slavný Plánička a Pepík Maleček. Sbírali jsme jejich obrázky, které byly na obalech čokolády, pamatují si to, jakoby to bylo dnes. Kde jsou ty časy, mládí se nevrátí nikdy, zůstanou jen vzpomínky, a ty ani čas ani dálka nevymažou z mysli, ty zůstanou až do smrti. Bratři také sbírali tenisové míčky na tenisových hřištích na Střelnici, slavný byl tehdy Drobný, myslím, že jméno je správné. Na hlavní utkání kopané chodila parta kluků z Plzně pěšky až do Prahy, to tady v zemi aut, by neudělali. Vzpomněla jsem si kolik namačkaných aut je na zdejší Rose Parade - kdy auta stojí a třeba dvě hodiny se nemohou hnout. Ovšem vidět ty vozy zdobené tisíci květinami ponejvíce růžemi a orchideji, to je opravdu nepopsatelná krása, kterou si může dovolit jen Amerika. Každý to chce vidět, neboť na televizi to není jako ve skutečnosti, to se musí vidět na vlastní oči. Jen škoda, že ty vozy vystavují jen dva dny a jen do pěti hodin večer, dřív to bývalo do devíti. Čas vše mění i lidi; ty však nejvíce změny peníze, zvláště ty, kteří v mládí nic neměli. Nikdo si však peníze s sebou do hrobu nevezme. Někteří lidé si nechají pro halíř, jak se říká, vrtat koleno, druzí opět utrací mnoho za pití. Pití je velké zlo, zničilo již mnoho rodin doma i tady. Teď se to hodně léčí, ale kdo nemá pevnou vůli, tak léčení není nic

platné. Nejhorší je, že se hodně opíjejí i mladí, ačkoliv prodat přímo se jim alkohol nesmí, najdou si vždy cestu, jak se k němu dostat. Totéž je s cigaretami a drogami. A kolik to stojí peněz a kolik jich na to doplatilo i životem.

Měli bychom mít zde přísnější zákony i pro mladistvé. Mají smysl jen pro zábavu a lumpárny. Radio jim ječí stále do uší, tahají je všude s sebou, jako jsme my nosili aktovky. Neznají co je to úcta a neumí se chovat. Máma a táta celý den pracují, když přijdou domů, jsou unavení a dětem vše dovolí a poněvadž vydělávají dva, je v rodinách dost peněz, a tak jim také všechno koupí. Dříve táta uživil tučet dětí a teď dělají dva a nechtějí mít víc než dvě děti. Ženy nechtějí být doma a nevdají jim, že děti jim vychovávají cizí. Nesouhlasím s tím, poněvadž myslím, že takto se žene svět do zkázy. Ale zbytečné mluvení - rozvod je hotový za čtvrt hodiny a nikdo nepřemýšlí o tom, co bude potom.

Mezi emigranty je také veliký rozdíl, někteří jsou kam vítr tam plášt' a honí se jen za dolarem a mají se lépe než ti poctiví. Dřív se tolik lidé naděli a byli spokojenější než dnes v tom všem nadbytku. Jednou budeme všichni stát před soudnou stolicí Boží, ale Bůh je láska a odpouští i lotrům - nevyspytatelné jsou cesty Boží.

Velmi se mi líbil v H.N. článek „Immigrant mother“. Co dokáže maminka, nedokáže nikdo, zapře i sebe - maminku nikdo nenahradí.

Vzpomínala jsem na konec války, vždyť tomu bylo již 40 let. Kolik to bylo radosti. Po čtyřiceti letech však dosud není ve světě klid.

S pozdravem na Vás na všechny

čtenářka ze slunné Kalifornie.

Milá čtenářko,

děkujeme Vám za Váš obsažný dopis, ve kterém jste se s našimi čtenáři rozdělila o své vzpomínky jak z domova, tak odtud.

Je pravdivé co píšete o mládeži - ovšem jen o její části. Pořád existují rodiny, kdy živitelem je jen otec a matka je doma a vychovává děti. V mnohém se sice musí obyčejně uskovnit, ale na jejich výchově je vidět, že mají maminku doma a že se o ně stará. Jsou také rodiny, které ztratily tatínka a tam musí maminka do práce. Ovšem i v takovém případě jsou děti obyčejně ukázněnější, poněvadž musí doma pomáhat a mají pocit zodpovědnosti za to, co jim maminka řekne, aby bylo hotové. Musíme doufat, že děti dobře vychované budou mít vliv na ty zhýčkané a nezodpovědné, a tak že na světě to půjde k lepšímu a že se nezřítí do zkázy. Jen dobrým vlastním příkladem můžeme dokázat zlepšení.

Přejeme Vám, aby Vám to v té Vaší zahradce vše pěkně rostlo a krásně kvetlo a abyste byla zdravá.

Srdečně pozdravujeme

Fr. Vojtěch a redakce

Výmluvný dopis
z Československa

Drahý příteli,

píši Ti narychlo. Děkujeme za povzbuzení a přeji Ti co nejvíce štěstí a úspěchů v Tvé práci. Tady je to strašné. Kdo tu nebyl, neuvěří. Ani Ty bys snad neuvěřil, neboť Ty's odcházel v době, kdy se zde dalo relativně dýchat. Nemohu se dostat ani do vedlejšího Rakouska. Jednak na to nevydělám, protože cesty na Západ jsou pět- až šestkrát dražší, jednak mi nedali už deset let tzv. bankovní příslib. Takže ať i vydělám na cestu, nejde to z důvodů jiných. Placen jsem jako žebrák a umění je jen „socialistický realismus“, to víš, co to je. Cítím se jak pták v kleci, mám depresi, ztrácím chuť tvořit.

Promiň, že brečím, ale fakticky musím to alespoň ve zkratce napsat: I politicky jsem na tom mizerně. Děti asi nebudou smět na školy. Uvažují o zaslání konkrétnějšího.

Pozdravuj ženu a děti, modlete se!

Tvůj

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

LETEM

SVĚTEM

Montreal. — Dne 29. září byl zvolen předsedou strany Quebecu Pierre Marc Johnson; toto jeho vítězství znamená, že nastoupí po René Levesqueovi, dosavadním předsedovi strany Quebecu zároveň i jako ministerský předseda francouzsky mluvící části Kanady. Levesque se už dříve vzdal své funkce předsedy této strany, kterou sám založil. Výsledek této volby dosvědčuje, že voliči „parti Quebecois“ se odklonili od separatismu hlášeného Levesquem; Johnson totiž požaduje sblížení Quebecu s ostatkem Kanady a se Spojenými státy. V příštích volbách voliči v Quebecu ještě musejí rozhodnout, zda dají své hlasy Johnsonovi či Robertu Bourassovi, předsedovi liberální strany Quebecu, který naprosto zamítá quebecký separatismus. Političti pozorovatelé nedávají Bourassovi žádnou naději na vítězství a spíše se kloní k myšlence federálního řešení anglicko-francouzské Kanady.

Mexiko. — Podle názorů komise presidenta de la Madrida, koordinující záchranné práce po zemětřesení, bylo z trosek doposud vytaženo na 8,000 mrtvých a asi tisíc lidí zůstává nezvěstnými. V odklizení trosek se stále pokračuje v úsilí nalézt ostatní zasypané lidi. Zemětřesením bylo zraněno asi 18 tisíc lidí a 400 tisíc jich zůstalo bez přístřeší. Při zemětřesení zahynuli 4 Američané a 24 jich zůstává nezvěstnými; předpokládá se, že rovněž zahynuli. Podle názorů této komise měl první otřes sílu 8.1 a druhý 7.5

na Richterově desetimístné stupnici. Mexická vláda nyní v době rekonstrukce pomýšlí na svou decentralizaci; některé úseky její administrativy se mají přestěhovat do jiných měst. Tím se chce odvrátit další přehnaný vzrůst mexického hlavního města, které už nyní s 18 miliony obyvatel - (více obyvatel mají dnes pouze New York a Tokio) - je přelidněno a trpí různými neřešitelnými problémy: nedostatečným zásobováním, nedostatkem pitné vody, přeplněním ulic, hrozným znečištěním vzduchu, přetíženou pouliční a podzemní dopravou, nedostatkem bytů, zastaralým a přetíženým kanalizačním zařízením atd. Nyní každoročně přichází do Ciudad de Mexico z venkova asi 500 tisíc nových příchozích v naději nalézt tam práci a snazší život. Tato jejich touha je však nespílitelná.

Nouméa. — Při volbách na Nové Kaledonii - (dosavadní francouzské kolonii, bohaté na nikl) - zorganizovaných na podnět vlády presidenta Mitterranda, zvítězili domorodí Kanakové, požadující nezávislost svého ostrova; ve třech ze čtyř provincií i francouzští usedlíci zvítězili pouze v jedné provincii, ve které leží hlavní město Nouméa. Na Nové Kaledonii žije asi 62 tisíc Kanaků a 50 tisíc francouzských usedlíků. Kanakové jsou zorganizováni ve straně „socialistické fronty Kanaků pro národní osvobození“, zatímco Francouzi jsou seskupeni ve dvou stranách, v „republikánské“ a v „národní frontě“. Existujícím

volebním systémem si však francouzští usedlíci získali větší počet členů v národním shromáždění: z celkového počtu 46 členů republikánská strana obdržela 25 členů, Kanakové 15 členů, národní fronta 3 členy, a dvě menší strany obdržely každá po jednom mandátu. Tyto volby jsou prvním krokem Francie pro udělení více moci místním zástupcům obyvatelstva tohoto politicky neklidného ostrova. V r. 1987 se tam má zorganizovat lidové referendum, kterým tento ostrov má obdržet omezenou nezávislost od Francie. Kanakové však požadují plnou nezávislost, a tak v budoucích letech Nová Kaledonie zůstane asi „rozvedenou domácností“.

Bejrút. — Skupina ozbrojených teroristů islámské svaté války Jihad unesla 30. září tři sovětské diplomaty a jednoho lékaře sovětského velvyslanectví v muslimské západní části Bejrútu. Zmíněná organizace pak přiznala, že má ve své moci tyto sovětské občany, stejně jako 6 Američanů a 4 Francouze, kteří byli uneseni dříve. Sovětské občany prý budou usmrceni jeden po druhém, neustanou-li ihned prosyřské milice (podporované a vyzbrojené SSSR) ve svých útocích na muslimské fundamentalisty v severním městě Tripoli. Sovětský svaz prý měl činit nátlak na Sýrii, aby rozkázala tyto boje zastavit. Ve dvou týdnech v bojích v Tripoli bylo už zase zabito asi 500 lidí a více než 700 jich bylo zraněno. Protože pak tyto boje pokračovaly, 2. října zmínění teroristé zavraždili sovětského diplomata Arkady Katkova. Dne 3. října obě válčící strany v Tripolisu pak uzavřely příměří; toto však nebylo zachováno a tak 6. října syrská armáda vnikla do města a odzbrojila válčící strany. Teroristé Jihad však prohlásili, že zajatí sovětské občany budou propuštěni teprve až skončí 10-letá občanská válka v Libanonu.

Už 13. října zmínění teroristé také prohlásili, že prý zavraždili amerického diplomata William Buckleyho, protože dosud nebylo vyhověno jejich požadavku propuštění na svobodu v Kuwaitu vězňených muslimských teroristů. Mrtvola Američana však zatím nebyla nalezena a proto se neví, zda zpráva o jeho smrti je pravdivá.

San Salvador. — Dne 30. září Roberto D'Aubuisson, předseda militantní salvadorské pravice, zvané „národní republikánská aliance“, rezignoval ze své funkce a jeho nástupcem se stal kávový plantážník Alfredo Cristiani. Tato strana, která neváhala užívat násilí pro dosažení svých politických cílů, získala při volbách vždycky kolem 40 % hlasů, a při posledních volbách jí chybělo jen málo hlasů, aby D'Aubuisson se stal prezidentem. D'Aubuisson a jeho strana jsou obvykle spojováni s pověstnými „četami smrti“, které likvidovaly nepohodlné levicové osobnosti a své politické odpůrce atentáty. Rovněž jsou spojováni s vraždou v kostele arcibiskupa Oscara Romero v r. 1980, jakož i s přípravou atentátu v r. 1984 proti americkému velvyslanci Thomas Pickeringovi, který se jim však nepodařilo.

Tunis. — Dne 1. října izraelské bombardéry americké výroby typu „F-16“ přeletěly vzdálenost 1,600 mil a zničily hlavní základnu palestinských guerilů poblíž města Tunisu; přitom bylo zabito 61 Palestinců a 12 tuniských občanů. Tato akce prý byla pomstou za to, že palestínští guerilové 25. září usmrtili na Kypru tři izraelské výzvědné agenty. President Reagan a Bílý dům prohlásili tuto akci za „legitimní“; ostatní země ji jednohlasně odsoudily jako nevhodnou civilizovaného světa. Bylo také poukázáno na to, že Izrael tím ukázal, jak naprosto pohrdá mírovými snahami jordánského

krále Husseina. Bezpečnostní rada OSN odsoudila tuto akci Izraele 14 hlasy proti nule; Spojené státy se hlasování zdržely.

Washington. — Podle zprávy Pentagonu z 1. října jeden československý bojový jet v sobotu 28. září „napadl bez provokace“ americký vojenský vrtulník typu „AH-1S Cobra“ nad západoněmeckým územím, jednu míli od čs. hranic, v blízkosti rakouské hranice. Tento vrtulník vykonával svou obvyklou obhlídku čs. hranic a čs. stíhačka vystřelila na helikoptéru 2 až 4 rakety, které se minuly cíle. US helikoptéra sice má na palubě malé dělo, avšak na tuto střelbu neodpověděla. Američtí piloti musejí zůstat vzdáleni aspoň 100 metrů od čs. hranice. Spojené státy 1. října ostře protestovaly v Praze a ve Washingtoně proti tomuto incidentu. Čs. letadla a letadla Varšavské smlouvy pravidelně porušují v těch místech západoněmecký vzdušný prostor, ale už po několik let k žádnému podobnému incidentu nedošlo, až najednou v letošním říjnu.

Paříž. — Dne 2. října přiletěl do Paříže na 4-denní státní návštěvu Francie sovětský generální sekretář KS SSSR Michail Gorbačov. Při banketu pořádaném na jeho počest, byla hlavním tématem jeho řeči kritika amerického plánu obrany a útoku ve vesmíru, zvaného „Star Wars“. Má se za to, že o téže věci jednal v soukromých rozhovorech s francouzským prezidentem Mitterrandem. Mezitím jeho žena Raisa „okouzlovala“ Paříž svým uhlazeným vystupováním. Podle mínění pozorovatelů hlavním cílem této návštěvy bylo pokusit se rozdělit Francii a západní Evropu od Spojených států návrhem o separátní smlouvy o snížení zbraní mezi Francií a SSSR.

Port Elizabeth. — Jihoafrický prezident Botha zamítl ve své řeči 2. října návrhy dávané Jižní Africe cizinou, na skončení rasové segregace, zejména v rezidenčních oblastech a ve školách. Řekl, že jihoafrická bělošská menšina má stejně jako každá jiná lidská menšina právo na spravedlnost, na to, aby se s ní jednalo lidsky, a aby mohla žít způsobem, který si sama vyvolí. Rovněž má právo na to, aby školní výuka jejich

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i poistáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

děti byla přizpůsobena jejímu kulturnímu dědictví. Rasová segregace není totéž co rasová diskriminace, řekl prezident Botha. Západ je prý pokrytecký: ve Spojených státech Indiáni jsou zatlačováni do rezervací, Anglie provádí diskriminaci vůči černochům, kteří dnes v Anglii žijí, v zemích střední a východní Evropy je diskriminace politická a sociální vůči každému odvážnému nekomunistovi, protože nepatrná menšina komunistů vládne policejně většině nekomunistů, a o tom západní demokracie zarytě mlčí. V t.zv. osvobozených zemích Afriky vládne všude obyčejně jedna strana, v prosovětských afrických zemích je veškerá opozice násilně utlačena, odsouzena k hladu a bídě, a to západní svět zcela ignoruje. Některé západoevropské země zase provádějí diskriminaci vůči cizím dělníkům. Západ prý žádá od Jižní Afriky pouze jednu věc: bezpodmínečnou kapitulaci a vzdání se bez jakékoliv ochrany na milost a nemilost tamní černošské většině bez ohledu na dalekosáhlé hospodářské následky pro barevné obyvatele JAR, a mezinárodně politickou situaci pro Západ.

Cape Canaveral. — Dne 3. října bylo vysláno do nadzemského prostoru nové vesmírové letadlo „Atlantis“ s pěti astronauty na palubě. Jeho hlavním posláním bylo umístit ve vesmíru dvě vojenské komunikační družice, opatřené ochranou proti nukleárnímu záření. Zhotovení každé z obou stálo 100 milionů dolarů. Kvůli vojenské povaze tohoto letu je velká část údajů o něm držena v tajnosti. Letadlo pak po čtyřech dnech ve vesmíru úspěšně přistálo 7. října na letišti základny Edwards v Kalifornii.

Harare. Ministerský předseda Zimbabwe Robert Mugabe a vůdce politické opozice Joshua Nkomo spolu poprvé jednali 2. října o splynutí jejich politických stran za účelem vytvoření „národní jednoty“. Další jednání o této věci prý budou vedena později. V r. 1982 Mugabe propustil Nkoma z jeho ministerské funkce kvůli nedokázanému obvinění, že prý připravoval spiknutí proti Mugabeho režimu. Nedávno Mugabe opět pohrozil, že zakáže Nkomovu menšinovou politickou stranu ZAPU (Zimbabwe African People's Union) a učiní ze Zimbabwe zemi jediné dovolené politické strany, jako tomu je ve většině černošských afrických zemí. Nkomovi tedy nyní nezbyvá než

se podřídít, nechce-li strávit zbytek svého života ve vězení, a v Zimbabwe budou nakonec vládnout asi marxisté formou „národní fronty“, jakmile se Mugabovi podaří „vypálkovat“ bělošské poslance.

Washington. — Třista prominentních vědců z 30 zemí, seskupených v organizaci „Scientific Committee of the Environment“ uveřejnilo nedávno dvou svazkovou analýzu toho, co by potkalo svět v případě nukleární války mezi USA a SSSR. Jejich názory se podstatně shodují s názory dříve vyslovenými několika americkými vědci pod vedením astronoma Dr. Carl Sagana ve zprávě sponzorované „Národní akademií věd“. Vědci říkají, že i v případě pouze „omezené“ nukleární války by na severní polokouli naší planety, kde žije na 80 % lidstva, došlo k „nukleární zimě“, která by způsobila vyhnutí skoro veškerého lidstva hladem. V zápětí po nukleární válce by totiž vznikly ve městech obrovské požáry, které by poslaly do zemské atmosféry miliony tun kouře, prachu a sazí. Pouhých 12 tisíc nukleárních bomb, vybuchlých v takové válce, o celkové síle 6,000 megatonů, by způsobilo požáry, které by zaplavily atmosféru 175 miliony tun sazí, prachu a kouře. Tím by pak na rozsáhlých částech zeměkoule, zejména na severní polokouli, 99 % slunečních paprsků nemohlo proniknout k zemskému povrchu. To by pak tam způsobilo „nukleární ochladnutí“ o 20 až 40 stupňů pod normál. Tyto mraky kouře by pak zůstaly v atmosféře nejméně 5 měsíců a možná i celý rok. Rostlinstvo by tím vyhnulo a byla by zničena zemědělská produkce. Spojené státy sice mají po ruce značné rezervy uskladněných zemědělských plodin, avšak jejich distribuce by byla znemožněna destrukcí veškeré dopravy. Mnozí lidé by zemřeli následkem výbuchu nukleárních zbraní, popáleninami a nukleárním zářením, avšak celé biliony lidí by zároveň zemřely

hladem. Tak by například mohlo vyhnout hladem celé obyvatelstvo Indie, ačkoliv by na jejím území nevybuchly žádné nukleární zbraně. Ani ti lidé, kteří by na světě zbyli, by nevyvážli bez pohromy. Kromě přízraku hladu je ještě třeba vzít v úvahu jinou skutečnost: Kyslíčnický dusík, vzniklé nukleárními explozemi, by zničily v atmosféře vrstvu ozonu, chránící zemský povrch před ultrafialovými paprsky; tím by pak byl silně poškozen ostatní zbývající život. Ultrafialové paprsky totiž způsobují rakovinu kůže, zakrsnutí rostlin a zničení života hmyzu, ptactva i zvířat.

Chicago. — Ve Fermilab u Batavia ve státě Illinois existuje nejmocnější rozbíječ atomů světa, zvaný Tevatron o obvodu 4 míle. Společenství západoevropských zemí však právě buduje blízko Ženevy ve Švýcarsku čtyřikrát mocnější rozbíječ atomů než je Tevatron. Američtí atomičtí vědci nyní naléhají na US vládu, aby dovolila zbudování ultra-obrovského rozbíječe atomů, 15krát mocnějšího než je Tevatron, jehož supervodičový kruhový elektromagnet by měl obvod 60 mil. Tento rozbíječ by umožnil studium subatomických částic stokrát menších než je možno studovat dosud. Jeho postavení by stálo 4 biliony dolarů; bude-li schváleno, bude moci být postaven v letech 1988-1995. Vědci doufají, že s jeho pomocí by bylo možno objevit základní „kamery“ hmoty jakož i síly, které drží vesmír pohromadě. V jeho elektromagnetu, chlazeném tekutým heliem, by byly hnány protichůdným směrem paprsky protonů téměř rychlostí světla: jejich srážkou by pak vznikla obrovská energie, dosud nikdy nedosažená na naší zemi. Dá-li vláda své schválení pro stavbu tohoto rozbíječe atomů, ještě bude třeba vybrat místo, kde má být postaven. Kromě illinoiského Fermilab se o umístění tohoto vědeckého přístroje prvního řádu zajímá ještě 20 dalších amerických států.

„Tomík“ Bat'a na britské televizi

Kdybych to byl neviděl černé na bílém v programovém týdeníku, svým uším bych byl nevěřil. Četl jsem toto oznámení: „Světová organizace jediného muže“ a dále „Tomáš Bat'a vyrábí boty; 250 milionů párů za rok. Jeho obrovská organizace obepíná svět a obchoduje ve 100 zemích. Bat'a, nyní 71, se pohybuje mezi ředitelskou síní v Torontu a Evropou, Afrikou a Sri Lankou. Povzbuzuje svoje rozsáhlé továrny k vysokým výkonům a při tom konferuje s hlavami států. Je Bat'a otcovský dobrodinec chudých zemí, anebo chytrý operátor levných pracovních sil?“ – Film, běžící 25 minut /v době, kdy miliony lidí sledují televizní vysílání/ byl jasnou odpovědí na výše uvedenou otázku. Kdo film viděl, musí se stát obdivovatelem tohoto geniálního podnikatele druhé zlínské generace. – Pro mne to nebylo nic nového a řeknu proč. Jako mladý reportér pražské redakce brněnských „Lidových novin“ jsem občas referoval o tom, co Bat'ovy podniky dělaly na české půdě; boty jsem kupoval jen v Domě služby na Dolním Václavském náměstí /a věřte – nevěřte, dosud mám bat'ovské lakýrky, které jsem přibalil do kufru brzo po okupaci v r. 39, který mě vyvezl na západ jeden britský novinář/ a vždy jsem se těšil, že jednou navštívím i Zlín. To se mně podařilo za okolností, které nemohu nevzpomenout v této souvislosti. – Bylo to takto: Ve francouzských novinách, tuším, že to byl „Figaro“, byla zpráva, že se v Polsku tvoří čs. zahraniční jednotka a ta se okamžitě stala mým cílem. Jako společníka na cestu za armádou, jsem si vybral syna plukovníka četnictva, bývalého rakouského legionáře. Ten nám doporučil, abychom jeli do Ostravy, šli na tamní četnickou stanici a jménem pana plukovníka požádali o doprovod přes hranice... Zdálo se to být nesmírně jednoduché, dopadlo to ale jinak. Velitel stanice si uvědomil svoji nenadálou zod-

povědnost a přechod nám prostě zakázal s odůvodněním, že Němci právě v oněch dnech zostřují střežení všech přechodů a střílí hlava nehlava na cokoli, co se hýbe. Nezbylo, než se vrátit s nepořízenou a z útěku se stal výlet autem - do Zlína. Co náhoda chtěla dorazili jsme tam právě v den, kdy v tamním Tomášově se slavnostně končil školní rok. Tomášova byla zlínská vysoká škola pro mladé muže budoucí vedoucí bat'ovské generace, která se v mnohém podobala anglickému Etonu, i v tom, že frekventanti nosili v pracovní době místo známé školní uniformy - frak. Jak jsme se přesvědčili, také se podle toho chovali. Den strávený ve Zlíně, spojený s prohlídkou závodu, utvrdil můj obdiv pro bat'ovské podnikání. Rád jsem uvěřil, že právě ve Zlíně se nacistické okupační jednotky, aspoň na začátku, chovaly mimořádně slušně. Když je totiž důstojníci připravovali na vpád do Československa, vzbuzovali ve vojácích dojem, že jdou osvobozovat barbary. Co viděli ve Zlíně, neviděli nikdy doma. Jen tak namátkou: budova vedení podniku měla tuším 17 pater. Ředitel měl kancelář ve výtahu, který umožňoval rychlý osobní styk s vedoucími různých oddělení. Ten Tomášov, Dům služby, zlínský výtah a potom Bat'ováci-dobrovolníci, kteří za války vyměňovali i výhodná zahraniční místa za službu v čs. armádě a kde patřili mezi nejukázněnější vojáky - to všechno mně připomněl televizní film BBC. - Na svých cestách po světě jsem navštívil nejen Tilbury v Anglii, ale i bat'ovské podniky v Casablance, Batanagaru a Farinabadu, v Lahore, v Singapore, v Belcampu, za války v libanonském Bejrútu. Všude jsem našel krajany. Pokud někteří zavítají do Anglie, rád se s nimi sejdou. Ještě jednu věc mně ten film připomněl: za více než 50 let novinaření jsem se setkal s četnými hlavami států, ale nikdy s hlavou Bat'ových podniků... Tak tedy aspoň na televizi. To však nemusí být všemu konec.

J. Josten, Londýn

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

SPORT

I liga kopané v Československu

6. kolo: Sigma Olomouc - Sparta Praha 1:3, Dukla Praha - Inter Bratislava 2:1, TJ Vítkovice - Dukla Banská Bystrica 3:2, ZVL Žilina - Baník Ostrava 2:1, Bohemians Praha - Slavia Praha 0:0, Tatran Prešov - RH Cheb 1:0, DAC Dunajská Streda - Dynamo České Budějovice 2:3, Spartak Trnava - Lokomotiva Košice 2:0.

Tabulka po 6. kole

1. OLOMOUC	17:4 10
2. DUKLA	13:5 9
3. VÍTKOVICE	7:7 8
4. BOHEMIANS	16:11 7
5. ŽILINA	6:6 7
6. SLAVIA	4:6 7
7. SPARTA	12:6 6
8. CHEB	10:6 6
9. B. BYSTRICA	9:9 6
10. Č. BUDĚJOVICE	8:12 5
11. PREŠOV	3:7 5
12. DUN. STREDA	5:15 5
13. OSTRAVA	9:9 4
14. TRNAVA	4:8 4
15. INTER	4:10 4
16. KOŠICE	3:9 3

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

6. kolo: Škoda Plzeň - Česká Lípa 3:1, Chomutov - Hradec Králové 3:1, Mladá Boleslav - VTJ Tábor 1:1, Xaverov Praha - Opava 1:1, Gottwaldov (Zlín) - Třinec 1:0, Zbrojovka Brno - Jablonec 5:0, SU Teplice - Poruba 3:1.

Tabulka po 6. kole

1. PLZEŇ	14:6 10
2. CHOMUTOV	11:4 10
3. VTJ TÁBOR	9:6 7
4. HRADEC KRÁLOVÉ	13:10 7
5.-6. OPAVA	6:4 7

5.-6. GOTTLADOV	6:4 7
7. ML. BOLESLAV	9:11 7
8. BRNO	12:7 6
9. TŘINEC	6:4 6
10. PORUBA	8:8 6
11. TEPLICE	7:7 6
12. VP FRÝDEK-MÍSTEK	8:8 5
13. ČESKÁ LÍPA	8:10 5
14. XAVEROV	5:7 5
15. VTJ ZATEC	2:12 1
16. JABLONEC	1:17 1

Slovenská skupina

8. kolo: Považská Bystrica - Plastika Nitra 1:1, Slovan Bratislava - Púchov 2:1, Martin - Senica 1:0, Hurbanovo - Michalovce 4:2, Levice - Petržalka Bratislava 1:0, ZTS Košice - Trebišov 0:2, Stropkov - Prievidza 2:0, Humenné - Dubnica 3:3.

Tabulka po 8. kole

1. NITRA	25:5 15
2. SLOVAN	17:5 14
3. POV. BYSTRICA	17:6 12
4. MARTIN	16:8 11
5. HURBANOVO	11:10 10
6. PETRŽALKA	14:13 9
7. KOŠICE	11:14 7
8. STROPKOV	9:15 7
9. HUMENNÉ	10:18 7
10. SENICA	10:12 6
11. LEVICE	10:15 6
12. DUBNICA	8:13 6
13. PÚCHOV	13:16 5
14. TREBIŠOV	8:14 5
15. MICHALOVCE	10:20 5
16. PRIEVIDZA	10:15 3

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace

pro MS 1986 v Mexiku

Evropa - 4. skupina: Jugoslávie - NDR 1:2.

1. BULHARSKO	7 12:3 11
2. NDR	7 14:8 8
3. JUGOSLÁVIE	7 7:6 8

4. FRANCIE	6 7:4 7
5. LUCEMBURSKO	7 2:21 0
Oceánie: Nový Zéland - Austrálie 0:0, Izrael - Tchajwan 5:0.	
1. IZRAEL	1 5:0 2
2.-3. AUSTRÁLIE	1 0:0 1
2.-3. NOVÝ ZÉLAND	1 0:0 1
4. TCHAJWAN	1 0:5 0

Asie - 2. kolo: Hongkong - Japonsko 1:2 a 0:3, Irák - Spojené arabské emiráty 3:2 a 1:2, Bahrajn - Sýrie 1:1 a 0:1, Jižní Korea - Indonésie 2:0 a 4:1. Vítězové se utkají o dvě místa v Mexiku.

Kvalifikace pro ME hráčů do 21 let

4. skupina: Jugoslávie - NDR 2:3.	
1. BULHARSKO	5 13:11 6
2. NDR	5 8:8 5
3. FRANCIE	5 4:7 5
4. JUGOSLÁVIE	5 10:9 4

Evropské poháry - odvetné 1. kolo

PMEZ: CF Barcelona - Sparta Praha 0:1. Branka: 8. min. Griga. první zápas 2:1. Sparta byla lepší ve Španělsku než v Praze. Hrála s nasazením a bez respektu ze soupeře i jeho prostředí (90 tisíc diváků). Spart'anství hráči si vytvořili dalších pět brankových šancí, ale s proměňováním byli na štíru a zato zaplatili vyížením.

PVP: Dukla Praha - AEL Limassol 4:0. Branky: 47. a 65. Pelc, 29. Luhový, 57. Vízek. První zápas 2:2. Pražští vojáci měli nejsnadnějšího soupeře z čs. pětiletku. Postup do 2. kola si zajistili vstřelením čtyř gólů na Julisce, ale to ještě promarnili dalších osm šancí. Kyperské mužstvo vede Fr. Havránek, v jeho řadách hraje bývalý hráč Košic Farkaš a bývalý Slavista Pešice.

Pohár UEFA: Bohemians Praha - Rába ETO Győr 4:1 v prodloužení. Branky: 8. Marčík, 18. Mičinec, 88. a 108. Hruška (první gól z penalty) -

44. Hajszán. První zápas 1:3. Potrestaný oddíl Bohemians z minulého ročníku nesměl sehrát odvetné utkání na svém hřišti ve Vršovcích. Hrál v Bratislavě na Tehelném poli, kde v bouřlivém prostředí si vybojoval postup do 2. kola. Klokani byli po celé utkání lepší než Maďaři, hráli důrazně, nekompromisně a prokázali skvělou kondici. St. Mirren - Slavia Praha 3:0 v prodloužení. Branky: 100. a 107. Mc Garvey, 42. Gallagher. První zápas 0:1. Tvrdě bojující Skotové dokázali využít maximum svých šancí. Slavie postrádá mezinárodní zkušenosti a to se promítlo na její hře. Baník Ostrava - LASK Linec 0:1. Branka: 87. Lehermayer. První zápas 0:2. Ostravští pokračovali ve svých slabších výkonech z ligy a byli vyížení.

Přátelské zápasy: Mexiko - Peru 0:0, Československo do 17 let - Portugalsko do 18 let 0:2.

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

Odložený zápas 2. kola: Kladno - Litvínov 3:6.

3. kolo: Motor České Budějovice - VSŽ Košice 3:7, CHZ Litvínov - Škoda Plzeň 9:4, Slovan Bratislava - Sparta Praha 1:2, Tesla Pardubice - Dukla Jihlava 4:4, Dukla Trenčín - Poldi Kladno 6:2, Zetor Brno - TJ Gottwaldov 4:3.

Tabulka po 3. kole

1. KOŠICE	18:5 6
2. LITVÍNŮV	18:8 6
3. SPARTA	11:7 6
4. JIHLAVA	10:5 5
5. PARDUBICE	15:11 3
6. TRENČÍN	11:11 2
7. PLZEŇ	11:15 2
8. BRNO	4:8 2
9. SLOVAN	7:12 2
10. Č. BUDĚJOVICE	8:15 2
11. GOTTLADOV	8:11 0
12. KLADNO	8:21 0

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Ve 12. kole podzimní části v Major divizi hraje Sparta velmi důležité utkání proti stejné ohroženému sestupem, týmu Green-White na jeho hřišti. Zápas se hraje v neděli 13. října, rezervy začínají v 1 hodinu a první týmy ve 3 hodiny od-

poledne. První celek Sparty opět povede po měsíční dovolené manažer Lád'a Gajda a snad bude mít štěstí, že se hráči dostaví k utkání v nejsilnější sestavě.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

SÁVO ROKNIČ 65!

Do klubu persistů vstoupil 1. října, lépe řečeno skočil, náš obětavý tajemník chicagské odbočky Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí - Sávo Roknič!

Skromný a pilný Sávo přiskočil lehce svoji 60 a nechtěl, aby se o tom tenkrát psalo...

Právem patří mezi významné exulanty, kteří jsou skutečně politickými uprchlíky a jejichž řady stáří začínají řídnout. Sáva je však stále duševně mladý a plný důvěry v konečné vítězství svobody v naší staré vlasti. Zaslouží si právem uznání. Se svojí milou manželkou Věrou neúnavně pracuje v mnoha spolcích a naše upřímné díky patří jim!

Do památníku X. Sjezdu napsal: „Úspěch desátého Sjezdu nám nesmí být pouhým osobním zadostiučiněním. Musí nám být pobídkou k další a lepší práci v budoucnu, neboť chceme dokázat, že jsme nejenom exilovou složkou sportovní, ale i důležitou organizací s povinnostmi a závazky vůči domovu.

Naše úspěchy ve svobodném světě přinášejí morální podporu všem vlastencům, zejména naší mladé generaci, která v r. 1968 ohromila svět spontánním projevem odporu proti sovětské invazi. Nesmíme zklamat! Podchd' me všechny Českoslováky, aby náš Svaz rostl a sílil! Spolupracujme ruku v ruce s Československou národní radou v Americe, jejíž program je hodný respektu a následování! Bud' me uvědomělými sportovci a věrnými bojovníky za svobodu naší okupované vlasti!"

Přáli bychom si, abychom měli více takových obětavých členů jakým je Sávo Roknič.

Jménem Svazu gratulujeme a přejeme mu nejlepší - pevně zdraví a stálou rodinnou pohodu. Jak víme, Sávo nepověsí své kresby na hřebík - naopak bude mít nyní více času - dělat zdarma - jak to vždy činí pro všechny - pěkné plakáty a diplomy.

Přejeme Ti dobrou pohodu a mnoho radosti z dětí. ZP

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Každí vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, naseментu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

**J.F. Janoušek:
Vzpomínky
z Babíkova**

**Za císaře pána
nebo republiku**

Na svých toulkách světem jsem se před čtyřmi lety sešel ve Vídni s Jirkou Kubičkovíc od nás z Babíkova. Neviděli jsme se mnoho let, ale hned jsem ho poznal. Nevysoký, čilý sedmdesátník, odjakživa klid'as, nic ho nerozčiluje a takoví lidé nemění podobu.

Bylo to v předvečer 28. října, a tak, když jsme prodebatovali neutěšenou mezinárodní situaci, vzpomínali jsme na přátele z Babíkova, jak jsme je pamatovali z doby našeho mládí. Jirka je o několik let starší než já, a tak pamatuje mnoho událostí z první světové války a státní převrat z 28. října 1918. Vzpomínal na svízelný život za války a nenechal se dlouho pobízet, aby vypravoval. Zaznamenávám zde, co si z jeho vyprávění pamatuji.

„Tehdy odvedli všechny schopné muže z Babíkova na frontu a doma ve vesnici zůstali jenom ženy, děti a starci. Ti museli obstarávat všechnu práci v hospodářství. Můj otec byl jako voják kdesi na Haliči a maminka musila zastat všechno sama. Na štěstí naše chalupa byla na kraji vesnice, několik měřic polí bylo blízko a tak se to zvládlo. Hůře bylo u Havlů. Tam bylo velké hospodářství a všichni tři syni musili narukovat do války. V patnáctém roce odvedli nejprve nejstaršího Václava a mladšího Josefa, v sedmáctém roce pak nejmladšího osmnáctiletého Františka.

Starý Havel tehdy již vdovec zůstal na hospodářství sám, se třemi dcerami; nejmladší Zuzka, tehdy začala chodit do školy. Hospodářství bylo velké a tak starý klopýtal celé dny v polích za koňským spřežením a byl vděčný, když mu ze sousedství někdo pomohl. Přesto v neděli co neděli chodil pravidelně do kostela na ranní mši, spínal zmozolené dlaně a prosil Boha, aby již byl konec války a jeho chlapci se mu ve zdraví vrátili domů. Modlil se za mír, modlil se za vlast a modlil se i za císaře pána, a ani mu nepřišlo na mysl vyčítat císaři všechny ty útrapy hrozné války.

Pak přišly smutné zprávy, že na východní frontě padl Josef a koncem války dělová koule v Alpách zabila Václava.

Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal, povzdechl si starý Havel. Synové vojáci padli za vlast a za císaře pána a ještě vroucněji se v kostele modlil, aby se mu ale-

spoň nejmladší František vrátil domu zdravý.

***
Konečně bylo po válce. Staletá říše se rozpadla. Měli jsme svůj vlastní stát Československou republiku. V blízkém okresním městě oslavovali svobodu po několik dnů. Všude bylo plno praporů, hudba hrála a lidé jásali. I k nám do Babíkova pronikla ozvěna radostného vzrušení. Jen starý Havel neoslavoval, ale dychtivě čekal, kdy se mu z války vrátí jeho nejmladší syn. Již přes rok od něho nedostal žádné zprávy. Byl ještě živ? Upadl do ruského zajetí? Desítky otázek se promítaly jeho hlavou, na které nebylo odpovědi; nezbývalo než doufat a čekat.

Zatím vojáci ze všech front se vraceli do Babíkova a okolí, vraceli se i legionáři, ale František Havlů nebyl mezi nimi.

Všude strhávali rakouské orlíčky a všechny znaky a obrazy, které připomínaly bývalou monarchii. Měli jsme doma také takový pestrý barvotisk, na kterém byli zobrazeni členové habsburské dynastie. Už ani nevím koho znázorňovali. Na můj dotaz mně maminka stručně řekla, že to jsou zeměpáni. Já jsem se na ten obraz často díval. Byli tam nějakí muži v pestrých uniformách. Na kabátech měli plno třípytívkých medailí a vedle nich byly ženy s vysokými účesy v naškrobených blúzách a sukních. Říkal jsem mamince, že paní učitelka nám ve škole povídala, že již nemáme žádné zeměpány, ale presidenta, a že proto ten obraz přibíjí na vrata stodoly.

„Neopovažuj se!“ - zakřikla mě maminka, „to by ti starý Havel nedaroval!“ On pořád říká, že jeho synové padli za císaře pána a zlobí se, když někdo zeměpanskou rodinu zlehčuje nebo dokonce hanobí.

Poslechnul jsem matku a nedaroval jsem starého Havla, který stále ještě doufal v návrat nejmladšího syna ze světové války.

Dny, týdny a měsíce zapadaly do minulosti a starý otec hospodář stále klopýtal v polích, jen koně, které byli už pro něho příliš rychlé zaměnil za pár strakatých volů; - František byl však stále neznámý!

***
V dvacátém roce se vraceli ruští legionáři. Protáhli celou Sibiří a z Vladivostoku se loděmi vraceli, někteří přes Ameriku, ale většina přes Suez, do svobodné republiky. Ani mezi nimi však František Havel nebyl. Pak přišla úřední zpráva z archivu legionářů, že četař František Havel statečně bojoval proti Němcům a padl v bitvě u

Bachmače.

Tedy František byl legionář a bojoval proti císaři pánu a pro republiku, zauvažoval starý Havel. Nějak si to všechno nedovedl srovnat v hlavě. Smířil se již nějak s bolestí, že jeho tři synové padli ve světové válce, ale jen to ho znepokojovalo, že dva z nich věrně sloužili císaři pánu a ten nejmladší bojoval pro tu novou republiku.

***
Ten rok před sv. Václavem přišel za starým Havlem ruský legionář František Kosař ze Ždírcy. Stáli a rozmlouvali spolu u vrat stodoly, blízko plotu, který odděloval naše zahrady. Byl to solidní plot, vlastně kamenná ohrada; vylezl jsem si na ni a zvědavě jsem poslouchal, co si dospělí povídají.

„Tak říkáš, žeš při tom byl, když Františka převáželi do polní nemocnice?“ vyptával se starý Havel.

„Byl pantáto; vím, že to je pro vás bolestná rána to slyšet, ale buďte rád, že se František netrápil dlouho. Zemřel v ten den, kdy ho zasáhla německá střela. Před smrtí ještě nabyl krátce vědomí, poznal mě - znali jsme se ještě z domova - a posledními slovy pamatoval na vás, když mě žádal: „Kosaři, jestli se vrátíš, pozdravuj tam u nás v Babíkově a řekni tátovi, ať pro mě není smutný, že jsem padnul v boji za vlast a za to, aby lidé u nás na vysočině mohli být hrdí, že jsou příslušníci svobodného národa!“ - sděloval Kosař.

„To, že říkal náš František? Byl vychován vlastenecky, to jó, hodně četl, snad přečetl všechny spisy Beneše Třebízského a mnoho jiných. Chtěli jsme, aby studoval, ale když starší bratři musili do války, byl poslední dva roky doma při hospodářství a pak musil jít také. Byli jsme národně uvědomělí, ale výchova v naší rodině uznávala legitimní práva Habsburské rodiny na český trůn. To, co máte s tou vaší republikou, to je všechno pomíjející. Jak dlouho myslíš, že ji udržíte? Tady v Čechách se již vystřídalo mnoho vrchností, královských a panských rodů! Tamhle za Nasavrky nad řekou Chrudimkou je staré Keltské hradiště. Jen travou zarostlé valy a obranné příkopy je tam dnes vidět. Někdy již před dvěma a půl tisíci roky tam bylo mocné město, administrativní a obchodní středisko celého kraje a to bylo dobrých tisíc roků dříve než přišli naši slovanští předkové. A co z toho všeho zbylo?“

Jen to víme, že naše krajina je osídlena již dlouhé věky a naši lidé zde přežili Velkomoravskou říši, Přemyslovce, Lucemburky, bratrovražedné

války husitské i hroznou válku třicetiletou. Víš ty, ale že lidé v našich zemích nejpokojněji žili za vlády Habsburků? Pamatuji dobře válku s Pruskem v r. 1866. Tehdy u Náchoda a u Sadové se Češi opravdu statečně bili za slíbenou samosprávu. Tolik jich tam padlo - a za co? Za koho? Vidíš, taková je historie! Nedávno to je co jste rozbořili Rakousko a jak dlouho vám ta vaše republika vydrží? - znovu se ptám? Jen ve velkém soustátí je existence našeho národa zajištěna“ - zakončil svoji tirádu starý Havel.

V tom mě spatřil sedět na plotě a zahuboval. „Jedeš z toho plotu dolů, umouňečně, co ty potřebuješ poslouchat staré lidi - táhni domů k mámě!“

Seskočil jsem s plotu do naší zahrady a tak ani nevím jak skončil Havlův rozhovor s Kosařem. Bylo mě tehdy deset roků; již jsem mnoho chápal ze světa dospělých a tak rozumování dvou vlastenců rozdílných názorů, které jsem vyslechl na plotě, mělo vliv na moje smýšlení a názor na historii do dnešního dne. Ještě dnes si nejsem jistý, zda 28. říjen 1918 vyřešil všechny problémy našich národů. Získali jsme tehdy náš stát, po dvacet roků jsme celému světu dokumentovali, že si dovedeme demokraticky vládnout a potom jsme se stali předmětem sporů velkých mocností. Poměry ve staré monarchii byly nezdravé, měla být závčas vytvořena nějaká federace rovnoprávných národů, a když k tomu mohlo dojít, bylo již pozdě.

Po zkušenostech které jsem získal s různými národnostmi, přikláním se k názoru, že jazykově k nám Českoslovákům jsou nejbližší Poláci. Kulturním zaměřením a způsobem života my Češi jsme však téměř totožní s Rakušany. Podívej se tady ve Vídni, kolik českých jmen tu můžeš vidět na obchodech. Vídeň je vůbec město, kde se my zahraniční Češi cítíme nejvíce doma.

Škoda, že Habsburkové v posledních desetiletích své vlády podléhali tolik šovinistické propagandě říšských a sudetských Němců. V r. 1868 ustoupili požadavkům Maďarů a k nám Čechům se zachovali nespravedlivě. Následek byl rozbití staleté říše. A nebude lépe dokud ve Střední Evropě nebude vytvořena nějaká, ke všem národům spravedlivá federace!

***
Ale to zase filosofuji. Raději Ti ještě dopovím jak skončilo to životní dilema starého Havla.

Byli jsme tenkrát ve vsi všichni zvědaví, jak se starý otec

vyrovná s neúprosným osudem. Byla to pro něho velká životní ztráta: tři synové - zdraví a silní - odešli do války a ani jeden z nich se nevrátil domů. Dvě starší dcery se provdaly a na rodinné usedlosti zůstal osamocený, stářím zesláblý otec a nejmladší dcera Zuzka.

Čekali a dočkali jsme se, naše zvědavost byla ukojena ještě toho roku 28. října, kdy z horního okna ve štítu Havlova statku v podzimním větru vlála státní vlajka Československé republiky.

***
Jirka se na chvíli ztišil a zahleděl se zvědavě na kopuli chrámu sv. Karla Boromejského, k jehož širokému schodišti jsme na své procházce Vídni došli.

„Ty jsi byl v Římě a viděl jsi baziliku sv. Petra; je to pravda, že tenhle kostel je postaven dle vzoru té baziliky?“

„Vidíš, to si teprve teď, když se mě tážeš, uvědomuji“ přiznával jsem. „Máš pravdu, podoba i řešení konstrukce a hlavně kopule je podobná. A víš ty, že toto je vlastně kostel českých křížovníků?“

„Vím, a byl postaven také velkým dílem za peníze sebrané v Čechách. To vše jen potvrzuje, jak mocně byly naše země zapojeny na tuto metropoli nad Dunajem - Vídeň. Škoda, že zítra se už rozejdeme; já se vrátím do Čech a v Babíkově budu v tichosti rozjímat o významu 28. října pro novodobou historii našeho národa. No, a co ty, nepřijedeš se podívat do rodného kraje?“

„To ani nevím starý brachu, zatím mě stále ještě lákají cizí země. Vzpomínám a mám rád českou zem, ale zůstanu asi do své smrti světoběžníkem. O 28. říjnu budu zvláště vroucně vzpomínat na zem, kterou tolik miluji a budu se modlit za národ, jehož jsem příslušníkem, ať již jsem v Praze, ve Vídni, v Londýně, v Římě, Chicagu nebo v daleké Tasmanii, kde v památný den 28. října vyvěšuji Československou vlajku.“

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

František Doucha

(Pokračování ze str. 1)

práci v odkaze pokračovatelům, „kteří ...budou mít tolik ochodlanosti k tiché, nehlučné činnosti, aby ...obětovali se tvrdé trnité práci, která zabranou mysl umrtvujíc, nebývá u přirovnání k obtížím zhusta ani oceněna a při které hned zpředu vzdání se dlužno výhledu na hmotný zisk“.

Hikl praví o něm, že „tvoří most od patriarchy českého básnického slova Jungmannova ke geniálnímu básníku z konce století, Jaroslavu Vrchlickému“.

Loni zemřel na Svatém Kopečku 24. února Otto František Babler ve stáří 83 let. Ačkoliv Babler byl laik a Doucha kněz, byli si svým životem a dílem velmi podobní. I Babler znal řadu jazyků a vydal mnoho překladů. Přispíval do mnoha časopisů. Počet jeho prací přeložených i původních je obdivuhodný. Babler působil podobně jako Doucha na své okolí, na své přátele a známé svým vnitřním klidem a moudrostí a svou radou jim pomáhal řešit problémy osobní i literární. Překlad Dantovy Božské komedie připsal Babler českým dantistům, z nichž na prvním místě jmenuje Douchu. „Pozdravem do nesmrtelnosti“ končí své věnování. V Dantově krajině světla se podle našeho přesvědčení pozdravily duše příbuzné.

Josef Konopa:

Jak u nás umírají lesy

Československo zaujímá nej-přednější místo v Evropě, pokud jde o rozsah škod, způsobených kyselými dešti na lesních půdách a lesních porostech. Ale až do nedávna se straničtí funkcionáři a ideologové tvářili, jako by problémem odumírání lesa v socialistickém státě takřka neexistoval. Věcně se jím zabývali dosud hlavně odborníci z různých oblastí vědy a praxe. Ukažme si, jak jsou vlastně postiženy jednotlivé kraje republiky.

Nejvážnější ekologická situace - podle posudků odborníků zahraničních i domácích - je v Krušných horách. Podrobně byla probrána v četných reportážích a zachycena v mnoha fotografických snímcích. Nedávno jsem viděl světelné obrazy, promítané lesním inženýrem, který navštívil severočeský kraj. Byly to smutné dokumenty, zachycující jedle, které vypadaly jako holé ruce, zdvižené k nebi a prosící o záchranu.

Ten lesní inženýr vyprávěl, jak byl zděšen tím, co viděl v Krušných horách. Řekl, že tak rozšířené a intenzivní onemocnění lesa neviděl ani v oblasti Rýna a Porúří, v nejprůmyslovější oblasti Evropy. V jeho vypravování mě zaujalo ještě jedno upozornění; totiž, že příčiny odumírání lesních porostů v Krušných horách zkoumali

členové mezinárodních lesnických výzkumných ústavů už od šedesátých let. Výsledky průzkumu pak zhodnotili v odborných zprávách a publikacích. Ale - jak později zjistili - politicko - technické závěry z jejich zkušeností a poznatků vyvozeny nebyly.

Krkonoše, Orlické hory, Žamberk a Žďárské vrchy. Kromě toho jsou tam tři chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních vod. V kraji je dále devět vodních nádrží z nichž některé zásobují obyvatelstvo pitnou vodou. Většina ploch chráněných oblastí přirozené akumulace vod, nádrží a povodí vodárenských toků je pokryta lesem. Lesní hospodářství musí zde zabezpečovat nejen kvalitu vodních zdrojů, ale i jejich vydatnost a vyrovnanost. Musí omezovat nežádoucí vlivy lesa na vodní hospodářství a naopak posilovat vlivy žádoucí. V kraji, který byl vždycky velkou ozdravnou, jsou v posledních letech nejčastější příčinou pracovní neschopnosti místního obyvatelstva nemoci dýchací soustavy, jak to bylo zjištěno průzkumem, provedeným v období deseti let.

Nejen v Krkonoších a v Krušných horách dosáhlo odumírání lesa velkých rozměrů; podobně tomu je též v Beskydech a Jeseníkách. Lesní porosty - zejména jedle, ale i smrk, odumírají i v šumavských hvozdech. V šumavských jezerech - jak to potvrdil ministr Kalina - už nenajdete ryby. To znamená, že také Šumava,

sloužící zdravotně rekreačním účelům, je vážně ohrožena.

A jak to vypadá na Slovensku? Ještě nedávno se zdálo, že tam byly lesy poškozeny v daleko menším rozsahu, než v českých zemích. To se však v minulých letech výrazně změnilo. V přítomné době, jak to potvrdily i rolnické noviny, je už i tam poškozeno dlouhodobým působením škodlivin z dálkových přenosů i z domácích zdrojů celkem přes čtvrt milionu hektarů lesa. Z počátku byly ohroženy převážně jehličnaté stromy: jedle, smrky a borovice. V poslední době jsou už postiženy citelně i listnaté stromy. Velmi rychlým tempem se zhoršil zejména zdravotní stav bukového lesa, který zabírá asi 30 % zalesněného území Slovenska. A co nejednoho odborníka ještě více překvapilo - nejvážnější situace je dnes na Slovensku v odumírání dubu.

Hlavní příčiny v odumírání lesních porostů jsou ve všech krajinách republiky stejné. Mezi rozhodující činitele, zhoršující zdravotní stav lesa, patří průmyslové exhalace - škodliviny, které vznikají při provozu průmyslových závodů, elektráren, tepláren, výtopen, chemických závodů, jakož i domácích i blokových kotelen a také ovšem škodliviny, kterými žijí, tedy i lesní prostředí zamořují auta.

Škody v postižených krajích se zatím zmírňují nebo odstraňují hospodářskými opatřeními. Avšak nejučinnějším

ochranným opatřením zůstává zachytné zařízení, které pronikavě snižuje průmyslové exhalace. Bohužel - jak to vyplývá ze stížností lesních odborníků - státní průmyslové i jiné výrobní závody vykonaly dosud velmi málo k omezení výroby škodlivých zplodin, průmyslových exhalací. Vypadá to, jakoby s vybavením zachytnými zařízeními zatím neměly úspěch.

A tak se nemůžeme divit, jsme-li svědky, jak se za těchto okolností zdravotní stav lesů v poslední době rychle zhoršuje ve všech krajích republiky. Tomu by měl účinně čelit větší ekologickými investicemi stát, jemuž patří průmyslové i jiné závody. Jde o zachování krás přírody a celého jejího bohatství pro dnešní i pro příští generace, což leží na srdci nejen lesníkům, nýbrž všem občanům.

***
/Přetiskováno z časopisu Rozmach Léto 85/

Výstava elektronických počítačů na americkém velvyslanectví v Praze

30. září t.r. byla na americkém velvyslanectví zahájena výstava amerických osobních elektronických počítačů pod heslem: „Revoluce v podobě osobních počítačů v Americe“. Výstava je otevřena sedm dní v týdnu a již první den ji navštívilo několik set československých občanů. Výstava bude otevřena do 18. října t.r.

-afa-

VINOBRANÍ

Sunday, October 20th, 1985
1:00 PM - 7:00 PM
Dinner served at 2:00 PM
Bohemian Hall
29-19 24th Avenue
Astoria, NY 11102

DINNER

Svíčková-Dumplings-Red Cabbage
Cake - Coffee

ON YOUR TABLE

2 Pitchers of Beer
1 Bottle of White Wine
1 Bottle of Red Wine
1 Bowl of Fresh Fruit

MUSIC & DANCING

With the Golden Falcon Band
Ann Sebik Andricosky, Dir.

Donation for the benefit
of the Astoria Czech School
\$15.00 Per Person

Basket of Cheer
(Czechoslovak & European Products)
Door Prizes Souvenirs

For Reservations Call: (718) 274-4925

Úmrtí oznámení

všem, kdo jej znali, v zármutku oznamujeme, že na Stvořitelovo zavalání odešel náhle na věčnost náš krajan-exulant, bratr, strýc a milý rodinný přítel, pan

Vojtěch Talián

Narodil se 8. května r. 1920 v Československu a po krátké nemoci zemřel v pondělí 7. října o svátku Panny Marie Růžencové v nemocnici v Highland Park, Ill. Během celoroční nemoci svého přítele Miloše Hajného jej pravidelně navštěvoval, a při jeho nedávném pohřbu nesl jeho rakev, aby jej doprovodil až ke hrobu. V té chvíli si jistě nepomyslel, že jej bude v krátkém čase i sám následovat na cestě k věčnosti.

Doprovodili jsme jej ve čtvrtek 10. října 1985 v P hod. dopol. z obřadní síně Švecova pohřebního ústavu v Berwynu - (6227 W. Cermak Rd.) do kostela Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill., odkud jsme jej po zádušní mši sv. (v 9:30 hod. dopol.) - pochováli na hřbitově Královny nebes v Hillside, Ill.

Děkujeme všem, kdo si s námi v modlitbě anebo jen v tichém usebrání vzpomenu.

Jana HULCOVÁ, sestra v Československu;
Ladislav TALIÁN, synovec v Československu;
rodina KLÍMOVA z North Brook, Ill.;
a přátelé.

Divy v Medjugorje

Zázraky a obrácení k Bohu bývají známky pravosti. V Medjugorje a okolí se podstatně změnila náboženská situace - lidé se obrátili od všech možných slabostí, hříchů a všednosti k Bohu. Prý se tam stala i řada zázraků. Dr. Rubčić popisuje stručně ve své knize 52 takových nevysvětlitelných, buď okamžitých, nebo postupných zázraků. Vyjímáme jeden zázrak milosti, jeden zázrak uzdravení.

Pan farář z okolí Zábrehy vypravuje: jeden muž z farnosti byl dlouho nevěrcem. Pracoval pro ateismus, vychovával děti bez Boha. Ani on, ani jeho rodina nechodí do kostela. Koncem r. 1982 dostal rakovinu a nebyla naděje na uzdravení. Dost věřících se snažilo ho přimět, aby se vyzpovídal. Ale tyto pokusy energicky odmítal. Z této farnosti putovalo hodně lidí do Medjugorje. Modlili se za něho tam, modlili se za něho doma. Jednou ho prostřednictvím vizionářky zvláště doporučili Panně Marii. A stalo se něco, co potvrdila celá jeho rodina.

3. března 1983, čtvrtek. Nemocný obědvá v posteli, manželka odnáší přístroje. Muž se obrací v posteli a náhle spatří za zdí postavu Matky Boží, od hlavy do pasu. Zírá na ni asi minutu. I ona se na něho dívá, nemluví však, jen se lehce usměje. Muž, při plném vědomí, se lekne. Tolik krásy v životě nikdy nespasit. Panna Maria na něho pronikavě zírá, hlavu lehce nakloněnou stranou. Po zjevení se muž rozpláče, ale nikomu o svém zážitku nevypravuje.

Příští den o tom řekne ženě a několika přátelům. Žádá, aby přišel kněz, chce se vyzpovídat. Pan farář skutečně přišel, nemocný se vyzpovídal a přijal Tělo Páně. Od té doby často přijímá sv. přijímání. Je úplně klidný a hodně se modlí. Říká, že kdyby mu Pán Bůh vrátil zdraví, nikdy by nevynechal nedělní mši svatou.

Deset dní po obrácení ho zase navštívila řada známých a těm nemocný podrobně vypráví o svých operacích a své nemoci. A pak i to, co prožil a jak se obrátil. Ukázal na zed', kde viděl Pannu Marii. Prohlásil, že mu nic na světě nezabrání, aby o tom mluvil. Když je mu zvláště zle, prosí své domácí, aby se s ním modlili. Hned po obrácení vrátil stranicovou legitimaci. Když si přečetl knihu o Medjugorje, poprosil svého syna, aby tam putoval se skupinou poutníku. Nyní vypravuje syn, že i on viděl zázračné znamení na kříži na Krizevací, s ostatními

poutníky. Zpráva o obrácení nemocného se široce daleko rozšířila. Navštívuje ho mnoho lidí a nemocný s nimi mluví o Panně Marii.

Uzdravení z multiplex sklerozy.

V buletinu diecéze, Split, srpen 1984, str. 10-11, se vypravuje o tomto zázračném uzdravení:

„13. srpna navštívila skupina asi třiceti poutníků z Milána a Pavie na zpáteční cestě z Medjugorje arcibiskupa. Mezi nimi bylo pět universitních profesorů. Při této příležitosti se setkali s biskupem z Mostaru, Pavao Zaničem. Vyprávěli mu o zázraku, který se stal v kostele v Mejjugorje. Jedna Italka, která následkem sklerozy multiplex úplně oslepla a ochrnula, se náhle uzdravila. Začala chodit a na pravé oko opět viděla, ačkoliv byla už na ně dlouho slepá.

Lékaři předali biskupovi z Mostaru vědecky zpracovanou dokumentaci o této ženě a jejím uzdravení, a to před uzdravením a po uzdravení. Od nynějška - piší - se už nebude moci říkat, že se v Medjugorji nestal žádný vědecky potvrzený zázrak.

Kromě tohoto zázraku, který se nedá popřít, se tam staly i jiné podivuhodné události, u nichž je morální jistota, že se nemohly stát přirozeným způsobem a o nichž sestavili lékaři také vědeckou dokumentaci.

Není pochyby o hodnověrnosti těchto událostí. Samozřejmě tu není jistota o zázračných událostech, dokazatelná s matematickou jistotou. Kromě rozumu potřebujeme i dobrou vůli zázrak uznat. Vždyť i farizeové přisouvali Kristovy zázraky ďáblůvi. Mnozí se pohoršují, že se Matka Boží zjevuje denně už řadu let. Řekla, že je farnosti Medjugorje vděčná za laskavé přijetí, z jiných míst ji vykázali. Snad je to hlavní důvod, proč se tak dlouho zjevuje denně v této malé vesničce.

/z časopisu Klub/

Líbí se Vám H. N.?

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM
A
ZNÁMÝM**

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

Významné životní jubileum Františka Šnábla z Kanady

Narodil se na sv. Václava 28. září 1905 na Královských Vinohradech. Pochází po otci z Bučic pod Brdy a po matce z Nymburka. Po studiu na obchodní akademii a částečně na vysoké škole obchodní nastoupil vojenskou službu u 3. dělostřeleckého pluku v Litoměřicích. Pak našel práci u mezinárodního textilního koncernu H. Poláka. Když po Mnichovu Němci měli zabrat Broumov, kde firma měla velkou tkalcovnu, odvezl za pomoci MNO všechnu bavlnu z Broumova do České Třebové. Po 15.3.39. po něm šlo Gestapo a co nejdřív z tzv. Protektorátu zmizel. V Londýně hned po příjezdu navštívil Čs. národní dům a potkal se tam s několika přáteli. Spolu s nimi založil British Czechoslovak Centre, pod patronací British Council a paní N. Parkinsonové. Středisko bylo slavnostně otevřeno za účasti dr. E. Beneše a jeho paní 28. května 1940 a zůstalo otevřeno do konce války. /Po lik-

vidaci v r. 1945 zbylo asi 800 liber, které F. Šnábl předal prezidentovi Benešovi pro Čs. Červený kříž./ Přibližně v tutéž dobu byl založen Sociální odbor Čs. pomoci a paní Šnáblůvá se stala místopředsedkyní. /K odvodů na čs. velvyslanectví se hlásil 24. ledna 1940 a byl ustanoven velitelem druhého transportu čs. vojáků, který měl odjet do Francie 17. dubna, ale nejel./ Po kapitulaci Francie se F. Šnábl octnul v Cholmondeley campu, odkud byl později přesunut k propagačnímu oddělení MNO. Přednostou byl nejdříve mjr. V. Koutník a pak pplk. gšt. Václav Vlček, pozdější generál. Když se představil Vlčkovi, uslyšel z jeho úst tento zajímavý komentář: „Pane nadporučíku, Vy si dělejte Vaši propagandu mezi Angličany, já budu psát politické úvahy a teči pro ministra národní obrany. Uděláte jednu chybu, pak se Vás zastanu, také při druhé a třetí mě najdete na Vaší straně, ale po čtvrté zažádám o Vaše přeložení.“ Tak žili v krásné spolupráci až do konce války. Za války se Šnáblůva rodina s osamělým pplk. Vlčkem sblížila a přátelství obou rodin pokračovalo i po

válce v Praze. Když se gen. Vlček s rodinou objevil po únoru 48 v uprchlickém táboře v záp. Německu, byl už F. Šnábl v Montrealu a poslal jim „affidavit“, který jim umožnil emigraci do Kanady a do Montrealu. Jak se dostal do Montrealu F. Šnábl? Když šel z armády do civilu 15.5.46, byl poslán Janem Masarykem jako kulturní attaché do Londýna. Po puči v únoru 48 resignoval a zůstal v zahraničí. Po příjezdu do Montrealu založil s dr. Kotrlým a přáteli Čs. sdružení. Začátkem 1950 se sešla u Šnáblů v bytě skupina býv. čs. vojáků a letců, v čele s gen. Vlčkem a jeho synovcem Valdštýnem. Tak byla založena odbočka č.213 Královské kanadské legie a její členové mají značné výhody při léčení ve vojenských nemocnicích, vojenskou penzi a pod. Jeho postavení u firmy St. Luke Industries umožnilo poskytnout práci mnohým exulantům; byli mezi nimi např.: Zbyněk Vlček, Alois Fogl, oba Sýkorové.

Naši v Montrealu potvrdí, že krajan František Šnábl byl vždy upřímným vlastencem a - jak to Bible káže - činil jiným dobro.

/z Kanadských Listů/

*****
CESKE A SLOVENSKE KNIHY VE VIDNI
 Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779
 (v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)
 Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
 v sobotu 9-12 hod.
 Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
 z Československa zdarma.
 *****

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo znali mého drahého dobráka tátu † Karla Neradu, v hlubokém zármutku oznamuji smutnou zprávu, že nám nyní zcela nečekaně zemřela doma v Československu i naše drahá máma, babička a tchyně, paní

ANNA NERADOVÁ, učitelka ve výslužbě.

Narodila se před 76 lety (1. dubna 1909) na Moravě a zemřela tam náhle po krátké nemoci v pondělí 30. září 1985. - Po dlouhém násilném odloučení a různých útrapách nás před deseti lety - (v r. 1975) mohla konečně navštívit v USA, sejit se se svým manželem Karlem, s rodinou svého syna Zdenka a poznat své vnuky Dennise a Viktora. V krátké době si zde získala svou rozšafnou povahou a lidovou moudrostí celou řadu přátel a mnoho známých, kteří na ni v lásce vzpomínají.

My si na ni vděčně vzpomene v sobotu 12. října při pravidelných českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si na ni v modlitbě a v tiché vzpomínce vzpomenu s námi.

Syn Zdenek NERADA s chotí Helenou
se syny Dennisem a Viktorem, babiččinými vnuky;
Míla KREJČÍ s rodinou v Prostějově
v Československu.

Dokument o životě katolické církve na Ukrajině

„Podle současného zjištění je 50 % všech pravoslavných kostelů, které jsou dnes v SSSR církevně užívány na území Ukrajiny. Celá polovina z toho - tj. asi 25 % všech pravoslavných kostelů v SSSR - je soustředěna do neveliké oblasti západní Ukrajiny se 7-8 miliony obyvatel, z nichž naprostá většina tradičně příslušela k církvi řecko-katolické, uniatské, spojené s římským papežem. Ukrajina má nejvyšší procento kněžských povolání...Počet příslušníků kléru vzrůstá především na západní Ukrajině, ať již v oblastech, kde již dříve převažovalo pravoslaví (Volyně, Sev. Bukovina) anebo v oblastech tradičně katolických, tj. v Haliči a v Zakarpatské oblasti.“
/Z pojednání Franka E. Sysyna „Ukrajinská pravoslavná otázka v SSSR“./

V lednu 1980 sepsala skupina příslušníků římsko-katolické církve ukrajinsko-byzantského obrádu, zkráceně zvané řecko-katolickou církví na Ukrajině či ukrajinskou katolickou církví tento dokument o její historii a současnosti.

Ukrajinská katolická církev je jednou z oblastí církví, z nichž se skládá všeobecná Církev římská; při životu se udržela díky mnohasetletému ekumenickému úsilí ukrajinského lidu. Nikdy oficiálně neztratila svou jednotu se

Svatým Stolicem ani ji nepřerušila, a to dokonce ani po Velikém schismatu z r. 1054. Tehdy ovšem v důsledku dobových okolností bylo spojení mezi ukrajinskou církví a Svátým Stolicem oslabeno. Tím ukrajinská církev utrpěla značné ochuzení. Aby došlo k záchraně církve před úplným zhroucením a aby bylo zachováno neporušené svobodné vyznání původní víry (katolické svou podstatou, východní svým způsobem vyjádření), rozhodla ukrajinská hierarchie - po dlouhých poradách - požádat Svátý Stolec o oživení a právní upevnění jednoty ukrajinské církve s Universální Církví Kristovou s tím, že ukrajinská církev se podřizuje papeži - zástupci Kristovu na zemi - jako hlavě Církve.

Obnovení tohoto svazku bylo odhlasováno na brestském soboru (koncilu) r. 1596 a vešlo do dějin pod názvem Brestské unie. Od té doby byla znovusjednocená ukrajinskokatolická církev (někdy též nazývaná „uniatskou“) vystavována mnoha formám pronásledování, k nimž patřilo šíření desinformací, falšování faktů, pomlouvání a fyzické násilí. Cílem bylo Unii rozbití. Krvavá perzekuce z let 1795 až 1875 je všeobecně známa. Výsledkem této perzekuce bylo, že na mnoha územích nezbyla po původní Unii ani stopa /Pozn. překl.: Míněna je tím zřejmě část území Bílé Rusi a mnohé oblasti maloruské střední a východní Ukrajiny./

V části západní Ukrajiny, která připadla po r. 1772 pod

vládu Rakouska (v rámci likvidace Polska při jeho tzv. „trojím dělení“ - pozn. překl.), byl rozvoj ukrajinské katolické církve dovolen, ba dokonce došlo od té doby k jejímu rozkvětu. Ukrajínští obyvatelé tohoto území, dříve zvaného Halyčyna neboli Galicie (česky Halič) tehdy vesměs vyznávali a až k dnešnímu dni vyznávají katolickou víru a konají bohoslužby podle východního (byzantsko-ukrajinského) obrádu. V Sovětském svazu se od r. 1946 tvrdí, že žádní ukrajínští katolíci neexistují a že místní obyvatelstvo vyznává pravoslavnou víru pod vedením oficiálního pravoslavného kléru, konajícího bohoslužby ve východním obrádu. To je však jenom úřední verze skutečnosti. Doopravdy je tomu tak, že jen malá menšina věřících se sama považuje za nefalšované pravoslavné, zatímco naprostá většina obyvatel se - pro obor svého svědomí - sama považuje za katolickou a podstatná část z ní i navenek zůstává věrná Svátému Stolic. Tu pak tvoří uvědomělí, praktikující katolíci. Tak zvané „ruské pravoslaví“ bylo naroubováno na poměry západní Ukrajiny za použití teroru a násilí.

Následující informace o církevním životě katolíků na západní Ukrajině nemůže vystihnout problém v celé jeho šíři, neboť situace Církve v současné době, v roce 1980, nám to nedovoluje učinit. Avšak zde načrtnuté aktuální údaje mohou posloužit aspoň jako základ k informovanosti o našem náboženském životě a jako zapřísnění všech katolíků a všech lidí „dobré vůle“ na celém světě, aby se za nás modlili. Tváří v tvář perzekuci si potřebujeme udržet své předsevzetí, že Kříž našeho Pána nás povede a pomůže nám překonat každou zkoušku a udrží nás až do konce ve víře v Krista a Jeho církev a v oddanosti Kristovu náměstku

na Zemi, Svátému Otci, neboť jsme-li věrni jemu, jsme věrni Kristu našemu Pánu.

Záhy poté, co 1. listopadu 1944 zemřel metropolita Andrij Šeptycki, primas katolické církve východního obrádu na Ukrajině, byly zahájeny přípravy k její „likvidaci“. 6. dubna 1945 vyšel tiskem hanopis na metropolitu Šeptyckého a hned nato v noci na 10. dubna byl uvězněn jak jeho nástupce, Jeho Blaženost metropolita haličský a lvivský, biskup kaměnecký, dnes již zesnulý velkoarcibiskup Iosyf kardinál Slipyj, tak i šest zbývajících ukrajinských katolických biskupů. Mezi nimi byli: J.M.Jozafat Kocylovsky, Hryhorij Lakota, Hryhorij Chomyšin a Ivan Ljatyševsky. Teprve v březnu 1946 bylo oznámeno, že všichni tito biskupové byli vojenským tribunálem odsouzeni k dlouholetým trestům odnětí svobody.

Na lvivském „soboru“, svolaném na 30. března 1946, byla vyhlášena „likvidace“ brestské unie z r. 1596 a „znovusjednocení“ tj. údajný návrat ukrajinského lidu do lůna pravoslavné církve, k „původní“ pravoslavné víře.

Ani slůvka nebylo napsáno a dnes již jen málokdo vzpomene, že zde došlo k tomuto dvojímu překroucení historických faktů: 1/ Tzv. lvivský „sobor“ z r. 1946 byl totálně nezákonný. Nebyl to totiž žádný sobor, protože byl svolán a řízen jen jedním obyčejným arciknězem (což bylo utuláno), přestože v téže době žilo 7 biskupů této církve, kteří nebyli na „soboru“ přítomni. Neměl tudíž žádné oprávnění zrušit brestskou unii z r. 1596.

Konání soboru bez přítomnosti biskupů odporuje kanonickým zákonům západní i východní církve. Tito biskupové s metropolitou v čele byli v téže době vězněni právě proto, že odmítli „přijmout pravoslaví“.

čili jinými slovy odmítli být násilně podřizeni a připojeni k té hierarchii, která je řízena a ovládána ateisty, a která má tu drzost se nazývat ruskou pravoslavnou církví. Odmítli veškeré poety a hodnosti, nabízené jim pravoslavnou církví a zůstali věrni Svátému Stolic. Na lvivském soboru r. 1946 byli přítomni jen arcikněží, několik řádových kněží, něco málo laiků (přinucených strachem) a zástupci státních úřadů.

2/ Dějinná skutečnost byla hrubě zfalšována a křivě vyložena zvláště tím, že byl potlačen fakt, že původní víra ukrajinského lidu byla svým obsahem katolická. Byla přijata knížetem Vlodymyrem (Vladimírem) r. 998, tj. před Velikým schismatem z r. 1054. To, co se v té době nazývalo „orthodoxní vírou“ byla svým obsahem víra katolická. Byzance byla v té době ještě podřizena Svátému Stolic a žilav jednotou s obecnou Církví. Dnes, po tisíci letech je diametrální rozdíl mezi „orthodoxií“ z 9. a 10. století a pravoslavím 20. století, a to speciálně pokud jde o „ruské pravoslaví“. Proto je už konečně čas skoncovat s d'ábelskou lží, používající analogické slovní terminologie, ale v opačném významu. Svátý Otec Jan Pavel II. řekl o původu starodávne víry ukrajinského lidu ve svém pastýřském listu kard. Iosyfu Slipému tato významná slova: „Víra v Krista přišla na Rus z Říma prostřednictvím Byzance.“

Po „soboru“ z r. 1946 začala likvidace všeho, co bylo katolické. Všechny kláštery (asi 200 domů) byly zavřeny, mniši a řeholnice rozptýleni. Všichni kněží, kteří odmítli přijmout pravoslaví - bylo to asi 2.000 diecézních kněží a kleriků - museli nastoupit tutéž cestu - cestu do vězení a často - bez jakéhokoliv soudního procesu - do vyhnanství na Sibiř, na opuštěné území, do táborů s

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku
5. a 16. září, 3. a 17. října

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní a může být prodloužen až na 90 dní. Ke každému odletu nabízíme: 2 dny pobytu v Praze a 7 dní autobusový zájezd Československem jen za \$476.00.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvu Vašich příbuzných z Československa.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

FOR SALE

North Riverside

Brick Raised Ranch: three large bedrooms, 1 1/2 baths, living room is 16 x 14, great oak cabinet kitchen, bright lovely dining room, finished basement, 2 1/2 car garage. Gas forced air heat and central air condition, Underground lawn sprinklers. Near Cermak & the Mall. Also, many homes in Cicero & Berwyn. Call Renata Sliva evenings 656-3860.

TOWNE REALTY
George Kovacec
6131 W. Cermak Rd.
Cicero, Ill.

velmi tvrdým režimem. Ani jeden biskup, ani jeden mnich příslušející ke katolické církvi na Ukrajině nepřijal pravoslaví, a proto jich mnoho odpočívá navěky pod sněhy Sibíře. Jeho Blaženosti Iosyfu Slipému se podařilo přežít a byl r. 1963 na písemnou žádost Svatého Stolce a po mnoha petičích řady světových institucí a organizací propuštěn. Protrpěl tedy 17 let ve vězeňském táboře. Byl propuštěn a současně vyhoštěn z území SSSR. Avšak ani za jeho pobytu v Římě mu nedali pokoj a čas od času ho pomlouvali v tisku.

Všechny katolické farnosti byly násilně zlikvidovány. Asi 5.000 kostelů a kaplí bylo zrušeno a sekularizováno. Mnozí faráři „nepřijali pravoslaví“ a museli pak projít tímtéž utrpením, sdílet týž osud jako biskupové a mniši. Většinu farářů však tvoří ženatí kněží (ženatý klerus je v ukrajinské katolice církvi ve smyslu právních předpisů východního obřadu přípustný a ti, s ohledem na své rodiny, pravoslaví přijali - úředně se odloučili od Svatého Stolce a podřídili se hierarchii ruské, pravoslavné církve. (Mnozí z nich však nyní když jsou již v důchodu, anebo krátce před smrtí, zasílají oficiální žádosti, aby jejich „přijetí“ do pravoslaví bylo anulováno s tím, že chtějí být považováni za katolické kněze). Zpravidla se stávalo, že jakmile odpadlý kněz „přijal pravoslaví“, byl ruskou hierarchií znovu ustanoven za faráře své původní farnosti, farníci pak následovali kněze, na něhož byli zvyklí a tyto farnosti pak mohly pokračovat ve své funkci. Brzy byly farní obce, v nichž sloužili odpadlí kněží, násilně obráceny na pravoslaví a laici byli postupně přemluveni k pravoslavné „inovaci“. Avšak část ženatého kleru i laiků, zejména ve městech, ale také na těch vesnicích, kde věřící byli svědomitými a dobře informovanými katolíky - (a téměř v každé vesnici bylo aspoň několik takových rodin), pokračovala a dosud pokračuje v zachovávaní věrnosti Svatému Stolci a papeži. Klerus byl podroben represím a laici byli zbaveni katolických kněží. Duchovní potřeby ukrajinských katolíků byly a jsou dosud uspokojovány zčásti v oficiálně fungujících katolických kostelích západního obřadu (kde však všechny bohoslužby jsou vedeny v polštině), zčásti jsou jim poskytovány ukrajinskými katolickými kněžími pod hrozbou vězení.

Kněží ukrajinské katolické církve - jak ti, kteří se vrátili z vyhnanství, tak i nově vysvě-

cení, kterým se dostalo nutného vzdělání a vědomostí v konspiračních podmínkách - všichni z nich jsou až dosud bez úřední registrace, která se vyžaduje k tomu, aby mohli konat pastýřskou činnost. Avšak pro účely perzekuce, to jsou dobře „registrováni“. Za výkon jakéhokoliv úkolu pastýřské péče, např. za zpověď, pohřeb apod. - je knězi ukládána pokuta 50 rublů za každý případ - (průměrný měsíční výdělek činí asi 70-90 rublů) a za výkon pastýřské péče může být kněz odsouzen až k sedmiletému vězení. Např. kněz Dydych byl třikrát pokutován po 50 rublech za výkon pohřebních obřadů. Čas od času jsou neregistrovaní kněží obesláni na úřad pro církevní záležitosti a tam nuceni podepsat prohlášení, že nebudou vykonávat žádnou pastýřskou péči. Pochopitelně takový kněz to nepodepíše, a je za to trestán - některý ztrátou povolení k pobytu, jiný pokutou, anebo propuštěním z práce. A to přesto, že tito kněží musí v nějaké státní instituci pracovat - pokud nejsou již v důchodovém věku. Většina z nich pracuje jako hlídači, topiči, vrátní, anebo mají svobodná povolání.

Milice i KGB zabavují během prohlídek, konaných bez udání důvodu a kdykoliv, doslova všechno, co je spjata s duchovní činností: breviáře, knihy, liturgická roucha, jakož i veškeré posvěcené předměty pro bohoslužebné účely, nejen zlatené kalichy, pateny a pyxidy (monstrance).

My, ukrajinští katolíci, nemáme žádná práva. Neexistujeme v SSSR navzdory tomu, že čl. 52 nové Ústavy zaručuje občanům SSSR právo vyznávat jakékoliv náboženství a konat bohoslužby... Toto právo je v Ústavě deklarováno nepochybně jen pro „okrasu“ a to je vše.

Až doposud, navzdory mnoha pokusům, navzdory po 3 roky vytrvale podávaným petičím, v nichž u Rady pro náboženské záležitosti SSSR žádáme o registraci náboženského společenství ukrajinských katolíků (ve vsi Mšana v okrese Horodok, oblast Lvivská), a navzdory několika slibům, že „žádosti

budou kladně vyřízeny“, nemáme až do nynějška, začátku roku 1980, ani jednu oficiálně registrovanou svatyni, ani jednu docela prostou modlitebnu. „Neexistujeme.“ Jsme zlovolně pronásledováni a po 30 let se vláda snaží, abychom zapomněli na vše katolické a pokoušejí se nás donutit k obrácení na ateismus, anebo, když už to jinak nejde, na „ruské pravoslavné laiky“. Systematicky se nás pokoušejí přesvědčit, že unie byla prý „násilně ukrajinskému lidu vnučena polským panstvem a Vatikánem“ a že byla „ukrajinským lidem nenáviděna“ a že „Vlodymyr přijal pravoslavnou víru“; všechny články, knihy a příručky opakují, že už tehdy byl katolický Západ a pravoslavný Východ. Těžce to doléhá na rodiny, které nemají žádné modlitební knihy, katechismy a jiné zdroje vědomostí o křesťanské víře a dějinách.

Ačkoliv se Moskva snaží „vést úspěšně ateistickou propagandu“, zájem dnešních lidí o náboženství roste. Zjevně je lidem už špatně z ateismu a materialismu a podle slov sv. Augustina „naše srdce nenaleznou pokoje, dokud nespočinou v Tobě, ó Bože!“

V naší zemi jsou některé kostely zavřeny pro nedostatek farářů. Některé další jsou zavřeny z toho důvodu, že při nich „registrovaný“ kněz nakonec musel z farnosti odejít, protože ho laici bojkotovali. V těchto uzavřených kostelích věřící udržují interiéry v pořádku, konají nezbytnou údržbu na své náklady a shromažďují se tam ke společným modlitbám o nedělích a svátcích. V květnu, červnu a říjnu se v nich scházejí denně, aby zpívali litanii k Panně Marii a Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, a aby se společně modlili růženec. (Jde o typicky katolické úkony, v té formě pravoslavným neznámé - pozn. překl.) Zpívají liturgii sami (chórové části) a někdy zařídí slavení liturgie s podáváním nejsv. Eucharistie a s udílením dalších nezbytných svatých svátostí. Je tomu již 2-3 roky, co začala „ofenziva“ proti těmto katolickým kostelům. Protože se lid v nich modlí, jsou věřící pronásledováni, kostely jsou bourány nebo měněny ve

skladiště, anebo uzavírány, k čemuž přijíždějí představitelé místních úřadů v autech, často ozbrojeni a s psy vlčáky.

To je právě to, co se stalo ve Mšaně u Horodoku ve Lvivské oblasti. Bez nejmenšího varování ze strany úřadů se ke zdejšímu kostelu dne 8. prosince 1977 v 10 hodin dopoledne přiřítily čtyři vozy napěchované milicionáři, příslušníky KGB, zástupci oblastní správy a ozbrojenými osobami se psy. Psi byli poštváni na věřící, mnoho z nich pokousali a zahnali je. Pak byl kostel vandalsky zdevastován, všechny oltáře byly úplně zničeny, pulpity, sedadla (hlavně dlouhé lavice) i korouhve roztrženy, ikonostáz povalena. Z kostela byly odneseny kleriky, ornáty, kalichy, monstrance, antependia, příkrývky, ikony i prázdné schránky na chléb a víno. Věřící se odvolali k Radě pro církevní záležitosti při Radě ministrů SSSR v Moskvě. Na delegaci věřících tam nejprve křičeli a ztloukli ji. Druhého dne ji však dovolili promluvit a slíbili, že o otázce se bude uvažovat. Přijali dokonce dokumentaci, potřebnou pro registraci náboženského společenství. Dodatečně se pak tato dokumentace „ztratila“. Kopie osobních dat „dvacátky“ (20 věřících a žádosti o registraci pak byly oficiálně zaslány doporučeným dopisem. Podle sovětského práva se před registrací povolení, aby se v nějaké budově konaly bohoslužby, musí nejméně 20 věřících, bydlících v témže místě, jmenovitě zavázat, že za kostel a veškerý jeho provoz přejímají odpovědnost). Ačkoliv mšanští věřící vyčkávali po tři roky - bylo to jako „chtít dostat krev z kamene“ - záležitost nebyla vyřízena. Více než sto různých dopisů, žádostí a dokumentů bylo odesláno, delegace věřících 11krát navštívily církevní úřady, prokuraturu, ministerstvo vnitřní a jiné kompetentní orgány -

byly však buď odkazovány na pravoslavnou církev, nebo jim úřady hodně naslibovaly, a neúčinnily nic. Při jednom z těchto jednání přislíbily úřady kladné vyřízení, pokud v žádosti bude název náboženského společenství změněn z „Ukrajinská katolická církev“ na „Římskokatolická církev východního obřadu“, v čemž delegace vyhověla, ale opět nic... Navzdory návštěvám několika komisí z Moskvy i Kyjeva je kostel dosud uzavřen a byl proměněn ve skladiště - nejprve továrny na televizory, nyní jsou tam uskladněny balíky papíru. Perzekuce pokračuje. Většina laiků byla pokutována od 10 rublů výše; po 50 rublech pokuty museli zaplatit manželé Mychajlyšynovi, Anna Hurková a Marie Corněnková. Nikoho nezajímalo, že Anna Mychajlyšynová vychovala 9 dětí, nepobírá žádný důchod a nemá prostředky na zaplacení pokuty. Občanky Olga Dudová a Anna Olijarnyková byly obeslány na okresní výbor do Horodoku a tam uvězněny na 15 dnů za „chuligánství“; jedna z nich zřejmě za to, že se odvážila jet jako členka delegace do Moskvy, druhá za to, že při druhém incidentu z jara 1979, když byly televizory z kostela odvezeny a všichni měly zato, že jde o kladné vyřízení jejich žádosti, bránila uskladnění papíru v kostele a chtěla vidět úřední příkaz k tomu.

Věřící jsou pronásledováni, protože se chtějí modlit...modlit se ve svém kostele, který postavili jejich předkové v r. 1771, a protože žádají, aby toto místo, které je drahé jejich srdci, nebylo proměňováno ve skladiště.

A nyní jiný příklad: ve vsi Kolodync, v okrese Kamenka-Burška ve Lvivské oblasti byl kostel poničen, elektrické zařízení vytrháno ze zdi a po této destrukci byl na oltáři zanechán lidský výkal...

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE.

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS) PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

 MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

VOICE OF THE NATION

ECPC

The Ethnic Cultural Preservation Council is conducting a feasibility study to determine the appropriateness of forming a producing unit dealing solely with ethnic performing arts. For generations individual ethnic

groups have enjoyed representation of their culture through the performing arts. Chicago's vast cultural heritage indicates great potential for specific year-round programming of professional theatrical and other performing arts events. We believe that this rich performance heritage can and should be presented to a larger audience and become an „event” in Chicago's social calendar.

We invite you to join 35 ethnic performing arts organizations in an all-day workshop at the AMERICANA CONGRESS HOTEL, 520 South Michigan Avenue, on **SATURDAY, OCTOBER 19, 1985, Between 9:00 A.M. and 4:00 P.M.**

Guest speakers include **MARY ELLEN MC GARRY**, Consultant in the Field of Arts and the Handicapped, and also Stage Director, Opera for a Small Space; **STEVE OVITSKY**, Director, Grant Park Cocerts; **SHARON PHILIPS**, Managing Director, Body Politic Theatre and also President of the League of Chicago Theatres; **LINDA BALKIN-SHERMAN**, Executive Director of the Illinois Arts Alliance; **TOM LEAVENS**, Attorney, Member of the Board of Directors of both the Chicago Theatre Foundation and Lawyers for the Creative Arts; **BARBARA JANOWITZ**, Managing Director of Mo Ming Dance Co., and previously Director of Development for the Goodman Theatre; and **JOHN ECONOMOS**, Manager of Ostrander Productions.

The Ethnic Cultural Preservation Council is a research center organized to facilitate the study, preservation and enhancement of one's own heritage and background. The ECPC acts as a vehicle for other ethnic and non-ethnic groups to become viable art and educational centers in their immediate communities and to offer the traditions, history and talents of each group to all neighborhoods of Chicago.

If you have any questions or would like to attend this exciting workshop, please contact **Carole Balzekas** ☎ 523-5523 or 254-1228 weekdays 9:00 A.M. to 3:00 P.M. We hope to see you on the 19th.

This project is partially funded by a grant from the Chicago Council on Fine Arts.

TRAFFIC REROUTING MAP

AMERICA'S MARATHON 1985 CHICAGO

Sunday, October 20, 1985
8:45 a.m.

Sponsored by
Beatrice
in cooperation with
The Flair Foundation

LEGEND

- Marathon Route
- Recommended routes to avoid traffic delays
- ▲ Access Points for crossing Marathon Route
- Runners mile markers

- America's Marathon/Chicago begins at Daley Plaza (The Picasso) with a ritual start on Clark and Dearborn Streets, and finishes in Lincoln Park, north of Fullerton between the two lagoons.
- START**—Daley Plaza (Picasso)
A Beatrice Companies, Inc.
B Chicago Historical Society
C Gold Coast
D Oak Street Beach
E John Hancock Center
F Water Tower
G Tribune Tower
H Whigley Building
I Standard Oil Building
J Buckingham Fountain
K Field Museum
L Shedd Aquarium
M Adler Planetarium
N Soldier Field
O McCormick Place
P Dunbar High School
Q Illinois Institute of Technology
R Comiskey Park (White Sox)
S Gate of Charis
T Pilsen (Mexican Community)
U Little Italy
V University of Illinois — Circle Campus
W Hull House
X Greek Town
Y Old St. Patrick's (Oldest Catholic Church in Chicago)
Z Sears Tower
AA Merchandise Mart
BB Flair House
CC Old Town
DD DePaul University
EE Wrigley Field (Cubs)
FF Graceland Cemetery
GG Waveland Golf Course
▲ Air Stations

October 20, 1985 8:45 a.m.

AMERICA'S MARATHON 1985 CHICAGO

Sponsored by
Beatrice
in cooperation with
The Flair Foundation

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE SECRET TO DEFICIT REDUCTION

Do you believe the federal government should provide for operas, symphonies and ballets in major U.S. cities?

Do you believe the federal government should subsidize passengers riding certain of the nation's railroads?

Do you believe the nation's farmers should be subsidized by the taxpayers?

We would expect most Americans to answer "no" to each of these questions. Yet it is a fact that the nation's taxpayers are subsidizing operas for New York City, passengers on Amtrak, and farmers all across the country to the tune of \$22 billion annually.

These are only a few illustrations of the reasons we have huge budget deficits. If we were only paying for legitimate functions of government, we could balance the budget tomorrow.

We believe there is one overriding fact about these huge deficits—we are currently experiencing—and that is that paying for these deficits will weaken the U.S. economy drastically in the years ahead. That should become the motivating factor for our action with regard to deficits.

There is, however, a great deal of bad information put out about the consequences of the deficits which does not

hold up to careful analysis. We were impressed with the comments of Dr. Norman Ture in an interview in *U.S. New & World Report*, March 7, 1983.

Dr. Ture brought out a very important point seldom ever mentioned: "The deficits are only the accounting result of comparing expenditures against revenues. They have no active role in the economy."

The deficits reflect the failure of the administration and the Congress to bring government spending programs under control. That's their significance."

He went on to remind us that deficits are a consequence, not a cause, because they are not active fiscal agents. On the other hand, both government spending and taxes are "active fiscal agents."

Great difficulty is being experienced by the two houses of Congress in striving for agreement on spending cuts for the 1986 budget. This tends to convince us that nothing will be done about the deficit problem until there is a widespread recognition by the American people that the federal government is out of control, and that to regain control government spending must be limited to those legitimate functions of government as originally spelled out in Article I, Section 8 of the Constitution.

Until, We the People, once more accept the premise that the sole purpose of government is to give every man protection and freedom to earn a living, nothing will be done about the deficit. In the beginning charity was the responsibility of the churches, the local communities, the counties and the states. Put it back there and the national budget will at once be balanced, and have a big surplus.

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

For all Czechs and non-Czechs interested in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center —
crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
 TELEFON: 762-2233